

Obsah

1.	Příloha 1.....	2
a.	Tabulka US – Modelářská kadetka	2
ii.	Tabulka US - Divadelní Soubor Babočky.....	4
iii.	Tabulka US – Skautský oddíl	8
2.	Příloha 2.....	11
1.	D1A(a).....	11
2.	D1A(b).....	12
3.	D2A	13
4.	D3A(a).....	14
5.	D3A(b).....	15
6.	D4A	16
7.	M1A	17
8.	M2A	19
9.	M3A	20
10.	M4A	21
11.	D1B	22
12.	D3B	23
13.	D4B	24
14.	D5A	25
15.	D4C	26
16.	D1C	27
17.	D2C	28
18.	D6C	29
19.	M5B	30
20.	M3C	31
21.	S2A.....	32
22.	S3A.....	34
23.	S2B.....	36
24.	S3B.....	37
25.	S1C.....	39
3.	Příloha 3.....	40
1.	Rozhovor s Hankou.....	40
2.	Rozhovor s Ondrou.....	42
4.	Příloha 4.....	44

1. Ukázky přepisů pozorování	44
2. Ukázky záznamu z pozorování.....	53

1. Příloha 1

a. Tabulka US – Modeláři

M-Situace	Kritéria	Důležité jevy
M1A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Disbalance na straně Ondry jako vedoucího 2. Kontext shodný 3. Relativně pozitivní afekt z dařící se činnosti, u některých vcelku silný negativní při opakovaném nezdaru. 4. Lehký zvrát 5. Symbolická rovina chybí 6. Záměrná 7. Přenos i samovolnost 8. Exp: Manuální zručnost, deklarativní vědomosti Imp: Kritické myšlení, předávání znalostí („výuka“) 	
M2A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Absence informací ze zadání u účastníka oproti ostatním 2. Pro účastníka narušen nesledováním zadání 3. Afekt nepozorován 4. Kritéria pro zvrát nesplněna 5. Symbolická rovina nepřítomna 6. Nezáměrná 7. Samovolné nabývání dovedností 8. EXP: Prezentace výrobkem stejné kvality jako ostatní IMP: Využití skupinové povahy aktivity 	<ul style="list-style-type: none"> • Převzetí znalosti metody zaostávajícím účastníkem • Průběh zcela bez přítomnosti vedoucího • Disbalance arbitrární jako výsledek narušení kontextu • Souvislost mezi kritériem 7. a 6.
M3A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vedoucí jako morální autorita 2. Udržován společnou aktivitou, shodným zadáním a obecnými pravidly chování. 3. Negativní afekt pramenící z hubování 4. Zvrát nepozorován 5. Symbolická rovina chybí 6. Plná záměrnost 7. Prostý přímý přenos 8. EXP: Eliminace nevhodného chování IMP: Dodržování základních pravidel chování 	<ul style="list-style-type: none"> • Jasný vztah postup-cíl (disciplinace – pravidla slušného chování) explicitní užití prostředků • Efekt změny přístupu vedoucího: Intuitivní přátelskost x prudká disciplinace • Upozornění na souvislost disciplíny a výkonu • Průkaz neefektivity strategie z M2A

M4A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Morální autorita vedoucího 2. Shodný 3. Uklidnění emocí z M3A, tudíž nepozorován. 4. Podmínky pro zvrát nesplněny 5. Symbolická rovina chybí 6. Záměrná 7. Přímý přenos zpětné vazby 8. EXP a IMP zde shodné, dodržování základních pravidel 	<ul style="list-style-type: none"> • Přímé užití prostředků (zpětné vazby) k dosahování implicitního cíle dodržování pravidel chování. • Zdůraznění souvislosti morálky, chování a výkonu • Efekt přístupu vedoucího
M5B	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ondra jako nositel většího počtu informací 2. Shodný nulovým množstvím informací, které k předmětu účastníci mají 3. Positivní afekt buzený stylem komunikace vedoucího 4. Kritéria pro zvrát nesplněna 5. Symbolická rovina chybí 6. Záměrná 7. Kombinace přenosu informací a jejich samovolného dedukování 8. EXP: Poskytnutí nových informací IMP: Rozvíjení kritického myšlení 	<ul style="list-style-type: none"> • Přímý přenos informací • Přímý vztah prostředku a cíle (kladení otázek nutících k zamyšlení a rozvíjení samostatného kritického uvažování) • Facilitace přenosu skrz přístup k účastníkům
M3C	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mezi účastníkem užívajícím efektivní strategii a ostatními. 2. Shodný skrze podmínky závodu, lehké narušení rozdílnou obtížností drah 3. Positivní afekt plynoucí z plynulé jízdy, frustrace z jízdy obtížné 4. Kritéria zvrátu nesplněna 5. Minimální, nevýznamná 6. Nezáměrná, vyplývající z aktuálního kontextu 7. Samovolný postup 8. EXP: Získat jednodušší dráhu, maximalizovat požitky z jízdy IMP: Pochopení principu reciprocity vztahů 	<ul style="list-style-type: none"> • Dosažení pozitivního afektu jako motivace pro vyvíjení nových postupů • Samovolné vyvíjení efektivních strategií • Splnění implicitního cíle jako podmínka pro nalezení efektivní strategie

ii. Tabulka US - Divadelní Soubor

US	Kritéria	Důležité jevy
D1A(a)	<ol style="list-style-type: none"> 1) Vedoucí jako instruktorka 2) Kontext shodný, jasné vysvětlení i pravidelnosti aktivity 3) Žádné výrazné afektivní projevy 4) Kritéria pro zvrát nenaplněna 5) Symbolická rovina se neobjevuje 6) Záměr je jasný a vedoucí specifikovaný. 7) Obě formy přenosu 8) EXP: sladění skupinových projevů, schopnost vnímat situaci, svou roli v ní v aktuálním kontextu. IMP: budování kolektivního povědomí a vzájemných vztahů ve skupině. 	<ul style="list-style-type: none"> • Užití prostředků k dosahování IMP i Exp cíle. • Explicitní důraz na skupinové fungování • Kombinace obou forma kritéria 7.
D1A(b)	Shodná jako D1A(a), jde o druhou část stejné aktivity, mizí jen potenciál pro samovolnost u kritéria 7.	<ul style="list-style-type: none"> • Explicitní důraz na skupinové fungování • Jasně specifikovaná spojitost mezi dílčí dovednostmi a dosahováním zmíněných cílů • Prokazatelná efektivita zmíněná v reflexi
D2A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vedoucí jako autorita. 2. Shodnost kontextu musí být zajištěna vedoucím v průběhu disciplinace. 3. Negativní afekt přítomen u napomínaných děvčat, relativně silný 4. Zvrát nebyl pozorován. 5. Symbolická rovina chybí. 6. Záměrná 7. Přímý přenos i samovolné nabytí zkušeností 8. EXP: Potření nevhodného chování IMP: uvažování vlastního chování ve skupinovém kontextu, udržování funkčních vztahů ve skupině 	<ul style="list-style-type: none"> • Přímý důraz na dopad chování na skupinu, neustále udržování skupinového kontextu • Kombinace obou podob přenosu
D3A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vedoucí jako expert 2. Kontext zajišťován společnou rovinou představení. 3. Frustrace z nedařící se scény 4. Kritéria splněna, leč nepozorován 5. Role a představení, pro tuto učební situaci zásadní. 6. Plná záměrnost, zvládnutí této situace je jedním z hlavních bodů celého kroužku 7. Přímý přenos, potenciál pro samovolnost, leč ta nepozorovaná 8. EXP: Získávání hereckých dovedností, rozvoj práce s divadelními prostředky IMP: osobnostní rozvoj spjatý se schopností práce s divadelními prostředky; komunikační 	<ul style="list-style-type: none"> • Operace zásadně v symbolické rovině • Explicitní zdůraznění propojení disciplíny a výkonu • Implicitní důraz na trojvztah skupinového cítění, disciplíny a výkonu

	schopnosti, sebevědomí, sebedůvěra a sebe prezentace	
D3A(b)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vedoucí jako expert 2. Kontext zajišťován společnou rovinou představení, společnou scénou 3. Frustrace z opakovaně se nedařící se scény, viditelná nesrovnalost mezi návodem poskytnutým vedoucí a reálným provedením. 4. Kritéria splněna, jisté náznaky 5. Role a představení, pro tuto učební situaci zásadní. 6. Plná záměrnost 7. Přímý přenos, samovolnost snahou, v této US však nepozorovaná. 8. EXP: Získávání hereckých dovedností, rozvoj práce s divadelními prostředky IMP: Osobnostní rozvoj spjatý se schopností práce s divadelními prostředky: komunikační schopnosti, sebevědomí, sebedůvěra a sebe prezentace 	<ul style="list-style-type: none"> • viditelná nesrovnalost mezi návodem poskytnutým vedoucí a reálným provedením, cosi brání přenosu • Užití reflexe • Dílčí úspěchy starších dívek • Přímý návod na dosažení exp. cíle • Symbolická rovina slouží jako prostor manifestace reálných (nejen) skupinových procesů, poskytuje spoj mezi IMP a EXP a prostředky k jejich dosahování • Dosahování exp. cíle výrazně ovlivněno silou skupinového cítění • Implicitně předaná provázanost skupinových faktorů a divadelních dovedností • Prolnutí EXP a IMP cílů
D4A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hanka jako expert 2. Lehce zavádějící, US se týká především těch, kteří se přímo účastní probíhající scény, nikoli celé skupiny 3. Potenciální mírná frustrace z nezdaru scény, který vyžaduje zásah vedoucího, leč spíše bezvýznamná. 4. Podmínky nesplněny. 5. Probíhá v rámci scény, ale pro US tentokrát nevýznamná 6. Jasně předané instrukce od vedoucí, záměrnost 7. Jasně daný a formulovaný přenos, zároveň ale prostor pro samovolné získání dle instrukcí. 8. EXP: Zdokonalit herecké schopnosti nutné pro průběh představení IMP: synchronizace a správné „nalazení“ na skupinu, které se tímto cvičí a užívá v praxi 	<ul style="list-style-type: none"> • Prvotní nezdár, provázený zásahem vedoucí, která podává jasné instrukce • Kombinace forem kritéria 7: po obdržení instrukcí nutný samovolný pokrok • Pokles morálky ovlivňuje přenos

D1B	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hanka jako vedoucí a zadávající 2. Zajištěn kontinuitou aktivity (jedná se o pravidelný prvek každého setkání) 3. Výraznější afekt nepozorován. 4. Kritéria pro zvrát nenaplněna. 5. Symbolická rovina chybí 6. Situace zcela záměrná, aktivita přímo cílena na „lazení“ skupiny, explicitní instrukce pro plnění zadání 7. I s jasně specifikovanými instrukcemi nalezneme prostor pro samovolné nabývání kýžených dovedností. 8. EXP: Nalazení se na skupinu, synchronizace IMP: Budování skupinového cítění a nutné spolupráce 	<ul style="list-style-type: none"> • Užití konkrétních prostředků k dosahování IMP i Exp cíle. • Explicitní důraz na skupinové fungování • Kombinace obou forem kritéria 7. • Nevyužitý potenciál pro samovolné získávání
D3B	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hanka jako expert 2. Kontext zajišťován společnou činností na scéně a kolektivním charakterem celé hry 3. Afekt nepozorován 4. Kritéria pro zvrát nenaplněna. 5. Symbolická rovina zde zásadní, manifestují se v ní cíle a procesy skutečných skupinových procesů. 6. Situace záměrná, instrukce jasně formulované a předávané. 7. Jedná se o přímý přenos, Hanka zadává jasné instrukce k dosažení cíle. 8. EXP: Zvládnout scénu IMP: Pomocí divadelních prostředků dosáhnout osobního a skupinového rozvoje 	<ul style="list-style-type: none"> • Nižší intenzita zásahu vedoucího, stačilo pouze připomenout • Efekt reflexí • Chybějící svévole, vše navázáno na instrukce vedoucí • Opět se manifestuje spojitost jednotlivých aspektů: „dobrá morálka = efektivní využívání dramatických prostředků“, dále postupující zdatnost v udržování kontextu snižuje nároky na dramatické prostředky
D4B	Shodná s B3B	<ul style="list-style-type: none"> • Opět stačí jen velmi malá zmínka o předtím probíraných postupech a herečky je okamžitě užívají bez většího návodu
D5A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hanka jako expert a vedoucí, morální autorita 2. Společný kontext relativně zaručen společným rámcem představení, občasné potenciální narušení ztrátou pozornosti 3. Znatelná frustrace ze smíšených výsledků, očividná nervozita a úzkost z nadcházejícího představení. 	<ul style="list-style-type: none"> • Positivní zpětná vazba • Explicitní zaměření na skupinové cítění, doposud většinou jen implicitně

	<ol style="list-style-type: none"> 4. Pozorován zvrát, kdy se frustrace z dílčích nezdarů zvrátí přispěním Hančina zásahu v pocit smysluplně vynaloženého úsilí a celkového úspěchu a pocitu skupinové sounáležitosti. 5. Symbolická rovina v tomto případě nepozorována, neboť již neprobíhá zkouška. 6. Situace zcela záměrná, Hanka explicitně cílí svou promluvou na motivaci a skupinové citění děvčat. 7. Kombinace přímého přenosu informací a prostoru k jejich samovolné systematizaci. 8. EXP = IMP: Pozdvižení morálky a motivace, přímý apel na funkčnost skupiny a povzbuzení skupinového ducha 	<ul style="list-style-type: none"> • Zdůraznění již zmiňovaného vztahu aspektů funkce skupiny a podávaného výkonu
D4C	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hanka jako vedoucí 2. Kontext shodný společným zážitkem a výkonem na představení. 3. Žádný výrazný afekt nepozorován, krom mírného, jíž nejspíš vyprchávaného uspokojení z víkendového úspěchu hry. 4. Kritéria pro zvrát nesplněna. 5. Symbolická rovina nepřítomna. 6. Situace záměrná, Hanka podává přímou zpětnou vazbu k víkendovým událostem. 7. Jedná se spíše o situaci umožňující samovolné získání dovedností 8. EXP: Úprava dalších pokusů a zaměření se na patřičné aspekty na základě obdržené zpětné vazby. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zpětná vazba na funkčnost skupiny i herecké výkony, využívána vedoucí jako učební situace • Jasná identifikace problematických aspektů někým jiným než vedoucí • Velmi pozitivní zpětná vazba na funkci skupiny, naznačuje úspěch při dosahování cílů vedoucí.
D1C	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hanka jako zadávající 2. Kontext shodný, zajištěn společnou činností 3. Z děvčat číší radost, zároveň také jistá rozjívěnost. 4. Kritéria pro zvrát nesplněna. 5. Symbolická rovina chybí. 6. Situace záměrná, při zadávání záměr explicitně sdělen: Cvičen „lazení“, paměti a projevu (zároveň tedy také D4x) 7. Zadání jasné, zároveň jasně specifikováno, co je třeba pro jeho splnění, tedy přímý přenos. 8. EXP Procvičování lazení“, paměti a projevu (zároveň tedy také D4x) IMP: Skupinové citění 	<ul style="list-style-type: none"> • Explicitně sdělený záměr aktivity • Očividný pokles pozornosti • Pozitivní afekt v kombinaci se skupinovou povahou aktivity blokoval úspěšné splnění zadání
D2C	Shodné s D1C	<ul style="list-style-type: none"> • Zdůraznění vztahu disciplíny a výkonu • Pokles disciplíny očividně neumenšuje skupinové citění
D6C	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hanka jako zadávající a udílející instrukce 2. Kontext shodný, zajištěn tím, že žádná z účastnic nemá s touto aktivitou dosud žádnou zkušenost 3. Afekt nepozorován. 	<ul style="list-style-type: none"> • Prokazuje se markantní rozdíl mezi udržováním

	<ol style="list-style-type: none"> 4. Kritéria pro zvrát nesplněna. 5. Symbolická rovina zásadní, jedná se o improvizaci, divadelní etudu. 6. Situace záměrná, neboť proběhlo jasné zadání a instrukce. 7. Zadání sice jasné, provedení však zcela na účastnících, stěžejní je tedy jejich samovolné rozvíjení dovednosti. 8. EXP: Procvičování improvizace a udržování kontextu role. <p style="text-align: center;">IMP: Skupinové cítění</p>	<p>kontextu daného a tvořeného</p> <ul style="list-style-type: none"> • V kreativní činnosti děvčatům nedělá nejmenší problém žádný z výše řešených aspektů
--	--	--

iii. Tabulka US – Skautský oddíl

S2A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Disbalance vzniká mezi účastníky, závisí na tom, komu se podaří dříve vyvinout výherní strategii. 2. Kontext je zaručen jasně danými pravidly hry, která platí pro všechny, ale zároveň systémem oddílu, který má svá psaná i nepsaná pravidla a tradice, a všichni, kdo se oddílového života je nutně musí znát a dodržovat. 3. Afekt je odvislý od momentálního herního stavu. U vítězcích značně pozitivní afekt, u těch, kteří mají ve hře spíše smůlu pak afekt negativní. Celkově veselá atmosféra evokuje spíše konzistentní afekt pozitivní. 4. Kritéria pro zvrát splněna, lehký pozorován u BRC. 5. Symbolická rovina zásadní, vytváří rámec pro vytváření a provádění strategií. 6. Situace záměrem vedoucích 7. Vedoucí do průběhu hry zasahují naprosto minimálně, situace sama nutí účastníky vyvíjet a testovat nové strategie a postupy. Vedoucí však zdůrazňují zásadní kontextově významná pravidla a skutečnosti, které by mohly posloužit jako vodítka. 8. EXP: Rozvoj komunikace a schopnosti docházet ke kompromisu IMP: Osobní rozvoj v komunikačních schopnostech a sebeovládání 	<ul style="list-style-type: none"> • Symbolická rovina jako prostředek testování strategií • Minimální instrukce a návod, strategie ponechány na odhalení z kontextu => dominance samovolného nabývání dovedností • Disbalance jen mezi chlapci • Znatelná křivka učení/pochopení pravidel • Vedoucí provokují k aktivitě • Kvalita komunikace v mužstvech ovlivňuje výkony • Amplifikace/inhibice kolektivem • Iniciativu přebírají aktivnější účastníci • Zvědavost jako motivace
S3A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Disbalance mezi RZRZ a JČM, kdy JČM vyvinul novou, značně efektivní strategii a RZRZ jí od něj přejal. 2. Kontext shodný, zajištěn pravidly a mechanismy hry. 3. Pozitivní afekt plynoucí s náhle umožněného dalšího postupu a dobře uzavřeného obchodu. 4. Kritéria pro zvrát nepozorována. 5. Celá situace probíhá v symbolické rovině, pro průběh zcela zásadní. 6. Situace nezáměrná, samovolná. 	<ul style="list-style-type: none"> • Iniciativu přebírají obecně výraznější osoby • Přenos mezi účastníky bez zásahu vedoucího • Blízké vztahy ovlivňují tvoření strategií • Převzetí prokazatelně nefunkční strategie

	<ol style="list-style-type: none"> 7. Strategie přebrána samovolně z kontextu, leč dle přesného vzoru jedince, který jí již používá. 8. EXP: Použit výherní strategii, zařídit co nejeftivnější obchod. IMP: Schopnost efektivní komunikace, kompromisu a funkce skupiny. 	<ul style="list-style-type: none"> • Chybné čtení situace, ovlivněné afektivními vztahy
S2B	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozdíl mezi těmi, kteří objevili jedinou možnou úspěšnou strategii a těmi, kdo nikoli. 2. Kontext sodný díky rámci pravidel hry 3. Afekt oscilující mezi frustrací z neschopnosti odhalit řešení a euforií plynoucí z odhalení řešení. 4. Kritéria zvratu splněna, zvrát pozorován. 5. Symbolická rovina zde nevýznamná. 6. Situace záměrná, cíl hry jasně sdělen, nikoli však metoda jeho dosažení. 7. Potenciál pro oba druhy získávání dovedností, zpočátku však pouze samovolné nabývání, dokud nebude vytvořena nějaká úspěšná strategie, kterou pak je možno předávat. 8. EXP: přímo nesdělen, „splnění zadání“ IMP: Rozvoj řešení problému a kritického myšlení. 	<ul style="list-style-type: none"> • Bez zásahu vedoucích, strategie dedukována dle zpětné vazby od ostatních • Přímý přenos v rámci skupiny navázán na arbitrární vznik disbalance (u toho, kdo jako první nalezne efektivní strategii) • Selhání přímého přenosu i při konfrontaci s efektivní strategií • Ovlivnění úspěchu přenosu postavením ve skupině
S3B	<ol style="list-style-type: none"> 1. Disbalance dána rozdílnými strategiemi. Některé se prokazují jako funkční, jiné nikoli. 2. Kontext ekvalizován společným rámcem hry, narušit by jej mohlo nepochopení pravidel. 3. U dvojic, kterým se hra nedaří, pozorujeme ztuhlou frustraci, mnohdy namířenou proti sobě navzájem. 4. Potenciál pro zvrát pozorován, zvrát sám však nikoli. 5. Symbolická rovina zásadní, umožňuje testování strategií. 6. Kontext situace vytvořen záměrně, tudíž záměr přítomen. 7. Vytvořen jak kontext vhodný pro testování postupů a samovolné nabývání dovedností, tak poskytnut návod na splnění zadání předvedením příkladu. 8. EXP: Cvičení komunikace a vzájemné domluvy IMP: Rozvoj řešení problému a především komunikačních dovedností. 	<ul style="list-style-type: none"> • Prokazatelně efektivní strategie nepřevzata méně zkušenými členy • Chybné čtení disbalance • Obecně aktivnější chlapci vykazují mnohem strmější křivku učení • Postavení ve skupině ovlivňuje přenos • Motivace pro spolupráci ovlivňuje přenos
S1C	<ol style="list-style-type: none"> 1. SKS jako vedoucí a expert 2. Nebezpečí nejednotného kontextu, SKS netuší, jak moc je který z kluků zbláhlý ve vykládaném tématu 3. Afekt pozorován později při tvůrčí činnosti samé, provokován BRC pocitem neuznání jeho práce, a BRC rozčilení zase rozzlobilo ostatní. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zvědavost jako motivace • Ojedinelá deklarativní aktivita

	<ol style="list-style-type: none">4. Podmínky pro zvrát splněny, však obrat z negativního afektu5. Symbolická rovina chybí.6. Situace záměrná, jedná se o výklad a následnou práci s informacemi v něm obsaženými7. Jedná se z části o přímý přenos informací a principu tvorby her, z části pak tvůrčí proces, kde chlapci s poznatky pracují dále pod dohledem a vedením vedoucích.8. EXP: předat vědomosti o tvorbě deskových a počítačových her IMP: Pokud, pak předávání zajímavých informací a vzdělávání v tomto oboru	<ul style="list-style-type: none">• Instrukce i ve skupině (vysvětlování navzájem)• Markantní rozdíl ve výkonu, pravděpodobně rozdílem v kontextu
--	---	--

2. Příloha 2

1. D1A(a)

Vstup:

- Běžné cvičení, na začátku každé lekce
- Explicitní zadání úkolu instrukcí
- Záměrnost
- Explicitní cíl – „lazení“ skupiny, schopnost vnímat situaci, svou roli v ní v aktuálním kontextu
- Implicitní cíl – budování skupinového povědomí skupiny a její funkčnosti a soudržnosti (viz Rozhovory)
- Meda nepozorná, vtipkuje

Průběh

Po zadání instrukcí, během čehož Meda vtipkuje s jakousi ponožkou, kterou hází po místnosti, se děvčata znatelně zklidní, ztichnou a pohybují volně se prostorem. Po Hančině zvolání „štronzo“ ztuhnou na místě a očima hledají partnerku, se kterou si na signál vymění místo. Meda navazuje kontakt s Rebekou, leč na jejím místě v pravou chvíli nezůstane a pokračuje místností, na jejímž konci předvádí hlasitý náraz do pódia. Toto chování záhy opakuje Karol, s mnohem větším úspěchem v podobě pobavení celé skupinky. Jinak probíhá vše dle zadání, ale provedení je trochu problematické. Děvčata mají problém nejen se najít pohledem, ale hlavně najít správný signál, který by byl dostatečně čitelný.

Kritéria

- 1) Přenos z vedoucí na účastníky
- 2) Kontext shodný, díky jasnému vysvětlení i pravidelnosti aktivity. Z akutních vlivů uvedme jen Medinu nepozornost, která jí však očividně nebrání v pochopení zadání a jeho provedení.
- 3) Žádné výrazné afektivní podněty nepozorujeme, ani později v průběhu. Aktivita, zdá se, navozuje mírné pozitivní emoční naladění.
- 4) Vzhledem k poklidnosti aktivity neočekáváme přítomnost Apterova emočního zvratu a ani v průběhu k němu neodchází.
- 5) Symbolická rovina se neobjevuje, aktivita není stavěná tak, aby ji obsahovala.
- 6) Záměr je jasný a vedoucí specifikovaný.
- 7) Formy přenosu můžeme pozorovat obě: jak přímé přejímání jasně předaných informací a instrukcí, tak aktivita nabízí prostor pro jejich samovolné získávání, tím, že účastnice samy volí a konstruuji nejvhodnější strategie.
- 8) Explicitní cíl je formulován vedoucí jako sladění skupinových projevů, schopnost vnímat situaci, svou roli v ní v aktuálním kontextu. Implicitní a taktéž záměrný je ze strany vedoucí budování kolektivního povědomí a vzájemných vztahů ve skupině.

Cíl

- C.XI; B.V., [B.VI.](#); B.VII; D.XII; A.IV;

Deskriptivní Interpretace

Budeme-li pečlivě analyzovat prvky v této učební situaci obsažené, shledáme, že sytí jednak kompetenci C.XI, neboť nutí účastníky hledat vhodné neverbální komunikační prostředky k předání prvotního signálu, a dále také kompetence B.V. až B.VII., neboť implicitně obsahuje požadavek na vyvinutí takové strategie, která umožní přenos neverbálního signálu pochopitelně pro obě strany. Zároveň poskytuje prostor k vyvíjení takové strategie a rychlou zpětnou vazbu pro její úpravu

v případě nezdaru. V jistém ohledu pak implicitně sytí také kompetenci D.XII, neboť Hančiným záměrem je, aby zdar tohoto zadání prohluboval vzájemnou důvěru a skupinové citění.

2. D1A(b)

Vstup

- Návčik synchronizace pohybů a vokalizace
- Konkrétně udržování rytmu pohybu a říkání „hej hop“ ve společném kroužku.
- Návčik pro scénu v představení
- Reflexe
- Tato US bezprostředně navazuje na D1A(a), ze které plynule předchází. Z pozorování vyplývá, že má shodný vstup a cíle až na to, že u kritéria formy se jedná o prostý přenos jasně daného „know-how“ a nezůstává tak prostor pro jeho samovolné získávání. Dalším rozdílem je drobná nuance, a to, že D1A(b) má jasněji specifikovaný explicitní cíl, tedy jasně určenou dovednost, kterou je třeba zvládnout pro úspěch divadelní scény.

Průběh

Děvčata jsou svolána do kroužku. Hanka vysvětluje, že toto cvičení slouží k tomu, aby se na sebe děvčata naladila a byla s to poté provést scénu, která je velmi podobná této situaci. (Ve scéně na jsou na potemnělém jevišti herečky schovány za oponou, takže nevidí ani na sebe, ani na jeviště a musí z ticha začít klapat obložky o sebe. To symbolizuje tikání hodin a je nutno, aby úder proběhly skvěle najednou. Navíc ono klepání postupně zrychluje). Hanka radí, že pečlivým sledováním postury, pohybů a těla spoluherce je možné skvěle odhadnout, kdy se chystá k činu. Děvčata tedy stojí bokem k sobě a provádí pohyb jakoby cosi brala z vnějšku a „házela“ to doprostřed kroužku. Doprovází to hlasitým synchronním voláním „hej hop“. Cvičení probíhá celkem úspěšně.

Po něm následuje reflexe, kdy se Hanka ptá, jak se děvčata cítila a které ze dvou podobných cvičení jim bylo příjemnější. Barča okamžitě hlásí, že se jí více zamlouval kruh, neboť cítila větší propojení se svými spoluherečkami, s čímž celý hlouček vehementně souhlasí.

Deskriptivní Interpretace:

Tuto US uvádím zvláště, neboť přes shodu v první části na rozdíl od D1A(a) probíhá synchronizace v celé skupině, nikoli mezi dvěma jednotlivci. To považuji za důležitý faktor vzhledem k implicitnímu cíli budování skupinového povědomí. Jak vidíme v reflexi, pro účastnice měla v tomto ohledu také větší efekt. To připisuji jednoduše silnějšímu skupinovému aspektu druhého cvičení. Prvky v situaci obsažené jsou shodné s těmi v D1A(a) a sytí tedy stejné kompetence. Rozdíl tedy zůstává v intenzitě sycení, kdy očividně je intenzita přítomnosti prvků úměrná intenzitě sycení kompetencí.

3. D2A

Vstup

- Probíhá v momentě, kdy kolísá disciplína, musí probíhat simultánně s nějakým zadáním, aby se mohl dostavit neúspěch v něm.
- Záměrná
- Některá děvčata jsou na scéně (většinou ne více než tři) a zbytek, který se aktuální scéně neúčastní není ničím zaměstnán.

Průběh

Probíhá zkoušení hry. Rachel s Rebekou jsou na scéně a vedou spolu dialog. Z poza závěsu hlučí právě se neúčastníci herečky. Rebeka přerušuje dialog a znovu navazuje, několikrát. Očividně ztrácí koncentraci a plete repliky. V jeden moment si pak stěžuje Hance, která nechala věc bez odezvy. Ta pak disciplinuje neukázněná děvčata za závěsem s tím, že působí problémy herečkám na scéně a boří tím zkoušku.

Kritéria

1. V tomto případě vyvěrá z Hančiny autority, nikoli zkušenosti.
2. Shodnost kontextu musí být zajištěna vedoucím v průběhu disciplinace.
3. Negativní afekt přítomen u napomínaných děvčat, může být i relativně silný
4. Zvrat nebyl pozorován.
5. Symbolická rovina chybí.
6. Záměrná
7. Přímý přenos, významný prostor pro
8. Explicitní cíl – Potření nevhodného chování
Implicitní cíl – uvažování vlastního chování ve skupinovém kontextu, udržování funkčních vztahů ve skupině

Cíl

B.VIII;C.XI; D.XII; D.XIII;

Interpretace deskriptivní

Sledovali jsme, jak Hanka dává neukázněným herečkám do souvislosti Rebečiny problémy na scéně s jejich neukázněností. To považuji za jasný záměrný přenos. Na vedoucí ale v tu chvíli je, aby zajistila jak shodnost kontextu (děvčata musí na situaci nahlížet stejně, aby pochopily spoj), tedy vysvětlit jim způsob, jakým působí na herečky na scéně, což činí. To je myslím obecná charakteristika zpětné vazby. Zároveň soudím, že přítomnost negativního afektu u disciplinovaných značně posiluje efekt přenosu. Jedna věc je totiž vyložení a argumentování situace, druhá pak osobní apel. Explicitní cíl je zřejmý: neopakování takového chování, které boří snahu právě hrajících hereček. U této situace také vidíme, že disbalance nemusí být nutně dána pouze expertízou či úrovní znalostí, v tomto případě je dána jednoduše autoritou vedoucí. Důležitým faktorem, který zde připadá v úvahu je prostor pro samovolné získání vhledu na vztah vlastního chování a odezvy skupiny. Nezdár scéně a jeho důvody jsou zde nejen zcela očividné, ale taktéž Hankou jasně odhalené (disciplína). Hančin zásah a evidentnost důvodů nezdaru poskytují dostatečný prostor pro samovolné získání vhledu.

4. D3A(a)

- Návuk schopnosti zůstat v kontextu role a v něm operovat

Průběh

Přehrává se scéna z připravované hry. Účastní se všechny herečky, a Tyo v roli královny má proslov k sročenému davu. Dav má být překvapen, zmaten, snad i postrašen. Příliš se tak však nechová, proto Hanka zkoušku přerušuje, a jímá se děvčatům radit, jak se mají chovat, aby scéna působila živě, dramaticky. Klade důraz na to, aby si uvědomovaly kontext své role, což doplňuje například otázkami typu: „Jak si teď myslíte, že se ti lidé cítí?“. Snaží se zdůraznit, aby děvčata jednala tak, jako kdyby byla na místě postav. Scéna se zkouší znovu, leč s o nic výraznějším úspěchem, děvčata před nástupem na scénu jsou nedisciplinovaná, až je Hanka musí napomenout. Z toho důvodu pak nenastupují včas, přednes Tyo je trhaný, těžko doluje z paměti slova.

Vstup:

- Hraje se velká skupinová scéna
- Právě proběhl veliký propad pozornosti, který byl však zažehnán (Pravděpodobně tím, že na scéně jsou teď všechny herečky)

Kritéria

1. Hanka jako vedoucí a zkušená v herectví
2. Kontext zajišťován společnou rovinou představení.
3. Frustrace z nedařící se scény
4. Kritéria splněna, leč nepozorován
5. Role a představení, pro tuto učební situaci zásadní.
6. Plná záměrnost, zvládnutí této situace je jedním z hlavních bodů celého kroužku
7. Přímý přenos, potenciál pro samovolnost, leč ta nepozorovaná
- 8.

Explicitní cíl – Získávání hereckých dovedností, rozvoj práce s divadelními prostředky

Implicitní cíl – Osobnostní rozvoj spjatý se schopností práce s divadelními prostředky: především komunikační schopnosti, též však sebevědomí, sebedůvěra a sebe prezentace

Cíl

Částečně A.I; A.IV; B.V; C.IX; C.X;

Interpretace

V této situaci vidíme průsečík dvou zásadních jevů. Prvním z nich jsou ryze divadelnické dovednosti, v tomto případě například včasný a kontextuálně vhodný nástup na scénu a schopnost pamatovat si text role a jeho následný správný přednes. Druhým z jevů, který částečně podmiňuje první, je specificky Hankou předávaná schopnost vžít se do kontextu role a tomu přizpůsobovat projev.

Situace, kterou vidíme, dává děvčatům zpětnou vazbu na úroveň jejich zdatnosti v těchto dvou ohledech, a to ve dvou úrovních: Děvčata, která mají problémy s přednesem si toho jsou očividně sama vědoma, dále pak se do věci vkládá sama Hanka a zkoušku přerušuje, komentuje chyby a radí s nápravou. Není problém zde najít zmíněné teoretické aspekty, například sociálně interakční smyčku. Zároveň situace evokuje (v neúspěchu) prokazatelně negativní emoce, což by teoreticky mělo zvyšovat efektivitu této učební situace.

5. D3A(b)

- Návčik schopnosti zůstat v kontextu role a v něm operovat
 - Tato Učební situace je pokračování D3A(a), má shodný vstup a týká se stejné problematiky. Obsahuje však jiné prvky, a navazuje na stejný vstup jiným způsobem, proto ji uvádím zvlášť.

Vstup:

- Neúspěšně se zkoušela skupinová scéna.
- Hanka zasahovala a radila, jakým způsobem nedostatky napravit, avšak opakované zkoušení zlepšení nepřineslo.
- Děvčata byla svolána na reflexi, starší (Magda, Karol a Tyo) zřetelně ztrácí pozornost a začínají lumpačit, Baruška a Rebeka naopak vypadají velmi demotivovaně, až sklíčene.
- Hanka si očividně uchovává nadhled a relativně povznesenou náladu.

Průběh

Scéna z D3A(a) opět zkoušena dle rad Hanky, nepodařilo se však její rady zapracovat do projevu. „Dav“ ve scéně jeví lehké známky zlepšení, leč velmi ojedinělé: Meda a Magda gestikulují zřetelně dramatičtěji, ale jen asi dvakrát, Terče se relativně daří dramatická intonace, leč mladší děvčata stále zůstávají neaktivní a bez projevu (Rebeka, Ráchel). Hanka zkoušení přerušuje v druhé polovině scény a svolává děvčata do kroužku, neboť zanedlouho bude sezení končit. Hanka nejprve opět zdůrazňuje, že je třeba být pozorný k aspektům scény, jako včasné nástupy a jasná artikulace. Vzápětí se hloučku vyptává, zda děvčata pozorují nějakou část nebo nějaký aspekt, který se jim nedaří. Tari hned přichází s tím, že má problémy si vybavovat text role a své repliky. Hanka na to odpovídá, že v takových chvílích je nejlepší začít improvizovat, čímž se pak dostává k nejdůležitějšímu aspektu této učební situace a jednomu z nejdůležitějších na tomto kroužku vůbec. Pokračuje totiž a vysvětluje, že pro správnou improvizaci je nutno, aby se herec neustále pohyboval a uvažoval v kontextu role. Pokud se děvčatům podaří udržet se tzv „v charakteru“, nebudou mít s improvizací problém, neboť sám kontext situace je navede. Zároveň jim tím bude umožněno dosahovat mnohem lepších dramatických efektů, neboť projevy budou vyplývat jaksi z role samotné a pro herečky samotné pak bude hraní mnohem jednodušší a přirozenější. Zároveň pak, pokračuje Hanka, budou moci obejít problematické pasáže, pokud si nebudou jisty textem či aspektem role. Udává příklady, kdy jedna herečka může napovědět druhé, pokud zůstane v roli („a nechtěla jsi ještě říct...“, zapomenutá rekvizita: „jejda, musím do pokoje pro knížku“ – vše v rámci role).

Kritéria

1. Hanka jako vedoucí a zkušená v herectví
2. Kontext zajišťován společnou rovinou představení, dokonce společnou scénou (na této scéně se podílí všichni)
3. Frustrace z opakovaně se nedařící se scény, viditelná nesrovnalost mezi návodem poskytnutým Hankou a reálným provedením.
4. Kritéria splněna, jisté náznaky bylo možno sledovat, leč krátce po této US setkání skončilo.
5. Role a představení, pro tuto učební situaci zásadní.
6. Plná záměrnost, zvládnutí této situace je jedním z hlavních bodů celého kroužku, Hanka aktivně řeší problém, poskytuje zpětnou vazbu a nabízí řešení.
7. Přímý přenos, samovolnost snahou, v této US však nepozorovaná.
- 8.

Explicitní cíl – Získávání hereckých dovedností, rozvoj práce s divadelními prostředky

Implicitní cíl – Osobnostní rozvoj spjatý se schopností práce s divadelními prostředky: především komunikační schopnosti, též však sebevědomí, sebedůvěra a sebe prezentace

Cíl

Částečně A.I; A.IV; B.V; C.IX; C.X;

Interpretace deskriptivní:

Pozorujeme zde podobné prolnutí divadelních dovedností a skupinových aspektů, jako v D3A(a). Můžeme zde skvěle nahlédnout, jakým způsobem se oba Hančiny cíle doplňují. Vidíme, jak explicitně formulovaný záměr kroužku samého, tedy zdokonalování se v divadelních dovednostech, je zásadně ovlivněno silou skupinového citění. Pokud skupina funguje dobře, mnohem spíše se stane, že děvčata se budou vzájemně udržovat v charakteru (D3A) a minimalizuje se rušivé chování (např. D2A). Zároveň však nutnost správného provedení scény pro úspěch představení nutí skupinu ke spolupráci a soudržnosti a je zcela evidentní, že nezdár v jednom těchto aspektů ovlivní negativně i ten druhý. Sledujeme tedy prolnutí explicitních i implicitních cílů kroužku a přímo i způsob, jakým je vedoucí dosahuje: V tomto případě tedy konkrétní a záměrné instrukce, které Hanka předává herečkám. Účastnice tedy v tomto případě pozorují nezdár či nedostatky v hereckém projevu a obdrží instrukce a návod k jejich opravě. Zároveň je tím implicitně dán do souvislosti záměr předání hereckých dovedností a zaměření na schopnost fungování ve skupině. Za hodný zmínění považují také aspekt symbolické roviny, která je v této situaci očividně velmi silná a zcela zásadní. Právě ona je oním pojícím prvkem mezi oběma cíli, neboť reálná situace ve skupině se manifestuje pomocí hereckého výkonu v symbolické rovině dané scény. Tuto specifickou příležitost naskytne se v této situaci považují za enormně významnou.

6. D4A

- Probíhá druhá scéna zkoušky, Magda, Tyo a Karol švitoří za oponou
- Nálada povznesená, nepozorujeme žádné výraznější projevy.
- Scéně předcházelo dříve pracně nacvičované tření kamenů s relativně dobrým výsledkem

Průběh

Probíhá scéna, kdy Meda vystupuje zpoza závěsů, zabubnuje na buben a ohlašuje místo a postavy následující scény, které hned po jejích větách vstupují na scénu (vlastně role vypravěče). Text odříkává příliš spěšně, takže se zakoktává a není jí příliš rozumět. Hanka jí nabádá, aby mluvila pomaleji a zřetelně, označuje to za jednu ze zásadních schopností dobrého herce. Meda to zkouší znovu a dle rady se řídí, odříkává text srozumitelně a bez zasekávání. Nástup ostatních postav se příliš nedaří, nevstupují včas (po dokončení Mediného proslovu) a nevstupují současně, Karol zapomněla rekvizitu v zákulisí. Hanka pozastavuje zkoušku a radí, aby si herečky hlídaly své nástupy a soustředili se na situaci probíhající na scéně a byly připraveny vstoupit ve chvíli, kdy to vyplyne ze scény (Meda dokončí proslov). Scéna se zkouší znovu, Meda provádí téměř bezchybně, majíc pravděpodobně na paměti Hančinu radu ohledně přednesu. Baruška a Magda nastupují správně a včas, Karol opožděně, leč s rekvizitou. Přednes je lepší, než byl dříve, ale stále ne optimální, jak upozorňuje Hanka, nicméně scéna se projde i s relativně častými záseky v textech.

Kritéria

1. Hanka jako lektorka, expertíza daná zkušeností
2. Lehce zavádějící, US se týká především těch, kteří se přímo účastní probíhající scény, nikoli celé skupiny
3. Potenciální mírná frustrace z nezdaru scény, který vyžaduje zásah vedoucího, leč spíše bezvýznamná.
4. Podmínky nesplněny.
5. Probíhá v rámci scény, ale pro US nevýznamná
6. Jasně předané instrukce od vedoucí, prostá záměrnost
7. Jasně daný a formulovaný přenos, zároveň ale prostor pro samovolné získání dle instrukcí.
8. Explicitní cíl zdokonalit herecké schopnosti nutné pro průběh představení, implicitní cíl je pak synchronizace a správné „nalazení“ na skupinu, které se tímto cvičí a užívá v praxi (D1A(a) a (b)).

Cíl:

A.III; A.IV B.VI; C.IX; D.XII; D.XIII

Interpretace Deskriptivní

V této relativně jednoduše čitelné situaci pozorujeme opět jednoduchý přenos instrukcí ohledně divadelnických dovedností, mj. přednes a nástup na scénu. Zároveň zde lze identifikovat prvky situace D2A, kdy nepozornost a pokles disciplíny ovlivňují běh zkoušky a morálku skupiny. Symbolická rovina scény nemá na situaci vliv, pozorovaný afekt plynoucí z frustrace nedařící se scény není taktéž nikterak zásadní, připisují to tomu, že scéna je teprve druhá a pozornost ani motivace doposud nekolísají. Tato situace zároveň umožňuje samovolné získání vzhledu na prvky D2A zde obsažené, tj. že nepozornost jednoho člena ovlivňuje zdar scény (včasný nástup). Hanka však disciplínu a pozdní nástupy do souvislosti explicitně nedala.

7. M1A

Vstup

- Uvolněná a téměř nadšená atmosféra, kluci jsou zvědaví, co je pro ně připraveno
- Nutno brát v úvahu Michala R. a jeho tendenci k strhávání pozornosti a vstupování do výkladu vedoucího i debat ostatních s velmi intenzivní prezentací vlastních zkušeností a pohledů na věc, a pocity, které toto chování budí především u Ondry, ale také u ostatních účastníků.
- Je úplný začátek sezení, tomu dopovídá koncentrace i motivovanost chlapců.
- Michal R. se věnuje modelářství i mimo kroužek doma s tátou.

Průběh

Ondra vysvětluje zadání úkolu, velmi podrobně popisuje postup lepení kluzáku z papíru („plná čára se přehýbá, přerušovaná stříhá...“). Hned osvětluje, jaká část je na letadle k čemu, způsobem, kdy se ptá chlapců, co si myslí či odhadují o funkci součástí atp. (Viz M5A). Michal

R. se připojuje a Ondrovy instrukce dále rozvádí. Přechází postupně k vlastním zážitkům z leteckých muzeí, postupně se vzdaluje původnímu tématu. Ondra pokračuje v osvětlování mechanismů aviatiky v kontextu stavěného kluzáku i obecnější fakta (co je aerodynamika, proč má concorde sklápěcí špičku, jak se vyrábí směrovka na jejich kluzáku a jak pak funguje, na kluzáku i skutečném stroji aj.) Průběžně přechází po místnosti a radí přímo jednotlivý, většinou do činnosti zabraným chlapům. Michal R. pokračuje ve výkladu o exponátech v leteckém muzeu v Berlíně. Místy očividně fabuluje, což Ondra nechává bez povšimnutí. Zadanému úkolu se příliš nevěnuje. Opakovaně se děje, že chlapci provedou nějaký dílčí krok špatně, načež zavolají Ondru a ten jim poradí, jak chybu napravit, potažmo jim poskytne nový materiál (Tom, FS, Pepík). Michal R. se mezitím dostal k debatě o válečných letadlech, na což nikdo z jiných účastníků moc nereaguje. Tom se dostal do problémů s jemným vystřihováním, vypadá značně frustrovaně a prosí Ondru o pomoc. Ten mu doporučuje užití jemnějších nůžek, s nimiž Tom slaví okamžitý úspěch a je prokazatelně velmi potěšen a pouští se do další práce o to dravěji, což bychom mohli označit za lehký emoční zvrat.

Kritéria

1. Ondra jednak jako vedoucí zadávající práci, dále jako osoba v modelářských postupech zběhlejší
2. Chlapci nemají s tímto úkolem žádné předchozí zkušenosti, nezdá se, že by něco shodnost kontextu výrazně ovlivňovalo. Michal R. se nezdá sdílet nadšení ostatních pro činnost, lze očekávat, že pro něj bude kontext narušen nižším zájmem.
3. Relativně pozitivní afekt z dařící se činnosti (FLOW) pozorován, zároveň u některých (FS a Tom) vcelku silný negativní při opakovaném nedaření se jemné práce.
4. Částečně pozorován u FS a Toma, když se dílo dlouho nedařilo a náhle dařit počalo.
5. Symbolická rovina chybí.
6. Záměr jasný, jasně předané instrukce a metody dosahování jasně zadaného cíle.
7. Jak prostý přenos (návod a demonstrace postupu) tak prostor pro samovolné získávání dovedností pod vedením.
8. Explicitní cíl: Manuální zručnost, praktické dovednosti, faktické informace
Implicitní cíl: Předávání zajímavých znalostí a informací o oblastech oboru.

Cíl

A.II; A.III; D:XIII; D.XIV;

Interpretace Deskriptivní

V této situaci pozorujeme pro celý kroužek zásadní jev, tedy jakým způsobem Ondra předává modelářské dovednosti. Berme v úvahu především podrobnost, s jakou osvětluje postup a neméně pak fakt, že informace uvádí vždy v širším kontextu. Nevysvětluje pouze izolované dílčí úkony, nýbrž i jejich funkci v kreativním procesu i na objektu jako takovém (proces výroby směrovky, funkce směrovky na kluzáku a funkce směrovky na skutečném letadle). Chlapci tedy obdrží jasný a přesný návod pro tvůrčí činnost a zároveň spoustu zajímavých informací, což splňuje pro Ondru sekundární, leč explicitní cíl, tedy získávání manuální zručnosti. Pozorujeme, že Ondrovo předávání vědomostí a postupů je velmi detailní a odehrává se jak na skupinové (zadání všem) tak individuální (pomáhá chlapcům řešit dílčí

překážky v jejich vlastní práci) rovině. Za povšimnutí také stojí způsob a formulace, jakými chlapcům informace předává.

8. M2A

Vstup

- Situace bezprostředně navazuje na M1A, většina vstupu tedy zůstává identická
- Michal R. se dosud modelu příliš nevěnoval, nevypadá ani příliš zainteresovaně.

Průběh:

Probíhá dokončování a finální úpravy na modelu kluzáku. Michal R. pokračuje ve výkladu svých aviatických dobrodružství. Někteří chlapci (Tom a FS) činní poslední úpravy na svých modelech. Ondra odchází uklidit některé pomůcky a lepidla do vedlejší místnosti. V tu chvíli se rozproudí čilý hovor na různá témata, Michal se chlubí (právem) výzdobou svého modelu, na který namalovat texturu letounu. Michal R. využívá Ondrovu nepřítomnosti, obíhá své kolegy a zjišťuje, jak mají letoun postavený, neboť jeho vlastní daleko nepostoupil. Sleduje a pečlivě prohlíží modely ostatních a doptává se, jak přeložili jaký díl, že dosáhli takového výsledku. Pak v rychlosti dokončí svůj model dle vzoru u ostatních, leč ne tak kvalitně a když se Ondra vrátí, účastní se již čile probíhající zábavy.

Kritéria

1. Uvažována mezi Michalem R. a ostatními, dána mírou soustředění a úsilí věnovaného práci na kluzáku.
2. Shodný, co se zadání, materiálu a prostředí týče, pro Michala R. poněkud narušen nezájmem o činnost, tudíž jeho prožitky neodpovídají prožitkům ostatních, kteří se činnosti věnují.
3. Nepozorován
4. Nepozorován
5. Chybí
6. Chybí záměr od vedoucího, i od účastníka, v jehož prospěch je vychýlena disbalance, situace tedy nezáměrná, přesto, že je záměrem samotného Michala R.
7. Samovolné získávání dovedností, chybí jakákoli instrukce či návod, přítomen pouze vzor kluzáku, který Michal R. kopíruje. Jakýsi „návod“ tedy sledujeme, ale nespecifikovaný.
8. Explicitní cíl: Prezentovat se se srovnatelným výrobkem jako ostatní
Implicitní cíl: Schopnost fungování ve skupině, operování v jejím kontextu, orientace se jejich vztazích.

Cíl:

- B.VI;

Interpretace deskriptivní

Pozorujeme zde, jak se jednomu účastníkovi podařilo využít skupinové povahy zadání k obstarání chybějících informací. Pozorujeme, že přenos může probíhat také zcela bez účasti vedoucího, jsou-li k tomu vhodné podmínky, v tomto případě především je-li splněno

kritérium disbalance. Můžeme také sledovat povahu souvislosti mezi kritérii záměrnosti a formy. Případ této situace podporuje náhled, že nezáměrná situace facilituje spíše samovolné přejímání, nežli preciznější přenos. Nesmíme však zapomenout na to, že podmínkou efektivity samovolného převzetí je moderace zkušenější osobou, což znemožňuje univerzální platnost výše zmíněného vztahu mezi nezáměrnou situací a samovolným přejímáním. Přesto ho vedme nadále v patrnosti.

9. M3A

Vstup

Ondra se vrací do místnosti, kde v době jeho nepřítomnosti vypukl čilý hovor a znatelný zmatek.

Michal R. dokončil svůj kluzák jako poslední s menšími obtížemi (viz. M2A), zdá se být lehce frustrován z výsledku.

Průběh

Ondra se vrací do místnosti, kde mezitím propukl čilý hovor a znatelný zmatek. Chlapci ustali v práci a rozpředla se hádka. Michal R. začal útočit na výtvary ostatních a ti se počali relativně vehementně bránit. Do tohoto konfliktu, který se rozšířil rychle na celou skupinku, přichází Ondra a kluky uklidňuje. Úspěšně jen z části. Mladší chlapci (Pepík, FS, Tom) se uklidnili bleskurychle, oba Michalové se tišeji špičkuje dále za přispění Poledníka. Ondra začíná vysvětlovat další postup (na kluzák je ještě třeba připevnit gumu), ale po pár slovech se zaráží a relativně důrazně napomíná hlučící trojici. Právil, že chtěl říct důležitou informaci, ale že jí neřekne, vzhledem k jejich chování. Říká, že ho toto chování rozčiluje, neboť je značně neslušné a bere Ondrovi chuť k další spolupráci. Také upozornil na to, že Michal R. má v modelu chyby a toho původem je, že byl celou dobu nepozorný, tudíž nevnímal zadání. Ukončuje kárání tím, že důležitou informaci skutečně neposkytne, neboť mu vadí řečené chování, a chlapci ať si poradí sami. Mladší skupinka se tváří nesmírně provinile a snaží se ostýchavě zjistit, jakáže to informace jim chybí, leč Ondra zůstává neoblomný. Michal R. se snaží Ondrově kárání vzdorovat, leč bez Ondrovy odezvy, odpor tudíž vzdává.

Kritéria

1. Ondra jako vedoucí a morální autorita
2. kontext zaručen společným zadáním, shodnými instrukcemi a shodnými prostředky dostupnými k dosahování zadání.
3. Negativní afekt spojený s Ondrovým hubováním, zdá se relativně silným, kluci jsou na rozpacích a zdají se, že je trápí špatné svědomí.
4. Nepozorován
5. Symbolická rovina chybí
6. Plná záměrnost, jasně formulovaná a specifikovaná
7. Prostý přenos, strukturovaná a zaměřená promluva, zároveň evokuje prostor pro samovolné pochopení.
8. Explicitní cíl: Eliminace nevhodného chování
Implicitní cíl: Předání základních pravidel vzájemného chování (viz Rozhovor)

Cíl

Zásadně C.X; C.XI; D.XII; D.XIII; D.XIV;

Deskriptivní Interpretace

V této situaci vidíme velmi zřetelně Ondrovy cíle a prostředky k jejich dosahování. Jak již bylo zmíněno, Ondra vystupuje vůči klukům mimořádně přátelsky, nicméně v souladu se svým přesvědčením (viz ROZHOVOR) o nutnosti zachování základních pravidel na jejich dodržování důrazně trvá. Pozorujeme také dosud neodkrytý, leč velmi důležitý aspekt Ondrova stylu vedení, který mu (pravděpodobně nevědomky; alespoň to nevyplývá z rozhovoru) značně ulehčuje přenos: V momentě, kdy je s chlapci na mimořádně přátelské vlně, jakákoli prudší či tento pocit narušující vlna musí vyvolat o to silnější negativně afektivní reakci, nakolik je defaultní přátelský stav vnímán pozitivně. Zde můžeme pozorovat velmi přesně relativně silnou reakci u chlapců (byť u některých až napodruhé). Před chlapce tak byla postavena relativně jednoduchá učební situace: Chování, které je Ondrou explicitně považováno za nežádoucí, má za efekt nezvládnání nároků zadání a zároveň Ondrovo rozčilení.

10.M4A

Vstup

Situace navazuje na M3A, probíhá při reflexi konfliktu (M3A) na konci sezení. Důvodem, proč je uvedena zvláště, je širší záběr a rozpracování a zacílení též na spojitost disciplíny, výkonu a osobní rovinu.

Průběh:

Na konci sezení, po dokončení kluzáků si nejprve všichni rozdají bonbóny (ustálený zvyk, který dle Ondry vznikl samovolně, leč zapadá dobře do jeho záměru o slušném chování (doslova říká, že by klukům vyčinił, kdyby si nenabídli navzájem). Této klidné situace Ondra využívá a snaží se reflektovat dnešní práci. Chválí chlapce za dobrou práci na modelech a neadresně pak zdůrazňuje, že případný neúspěch způsobil pokles v pozornosti a disciplíny. Dává pak do souvislosti morálku účastníků, jejich výkony a zároveň jím sledovaná základní pravidla chování.

Kritéria

1. Ondra jako morální autorita
2. Kontext by teoreticky mohl být porušen, kdyby někteří z chlapců byli označeni při řešení M3A jako viníci. To se však neodehrálo, není tedy důvod, proč by byl rozdílný.
3. Emoce zviřené M3A nepřetrvávají.
4. Nesplněny podmínky pro zvrát.
5. Symbolická rovina chybí.
6. Situace zcela záměrná, Ondra jasně formuluje informace, které předává.
7. Jedná se o přímé předávání informací, nikoli jejich samostatné nabývání.
8. Explicitní i implicitní cíl shodný s M3A, připojuje se důraz na vztah disciplíny a výkonu.

Cíl

B. VIII; C.X; C.XI; D.XII; D.XIII; D.XIV;

Deskriptivní Interpretace

Ještě jednou zde pozorujeme přímé Ondrovo působení k dosahování jeho cíle, tj. dodržování základních pravidel chování. Oproti přímému akutnímu řešení v M3A zde také explicitně dává do souvislosti tři aspekty, tedy morálku chlapců, pravidla chování a výkon. Více méně tím vysvětluje, proč je důležité pravidla dodržovat ve vztahu k nejen výkonu podaném při práci na kluzáku, ale obecně pro zdárné fungování v jakékoli skupině. Toto explicitní zdůraznění považuje za velmi důležité. Zároveň podotýkám, že nadále „nehubuje“, nýbrž vysvětluje a zároveň mluví neadresně, tedy „viníky“ nezdůrazňuje. To považuji za součást jeho obecného přátelského intuitivního přístupu a jen to podporuje efekt zobecnění toho, co vysvětluje.

11. D1B

Vstup

- Probíhá nácvik „lazení“ skupiny .
- Analogie k D1A, jen mírně odlišné zadání.
- První aktivita, děvčata jsou velmi klidná.
- Zjišťuji, že se s Tyo známe i mimo kroužek, vypadá tou skutečností potěšena.

Průběh

Zadáním je, aby si 4 děvčata dřepala. Poté mají najít nedřepící spoluherečku, navázat oční kontakt a bez hlesu si dát znamení, na které se dřepící vztyčí a stojící dřepne. Zároveň je třeba úkon synchronizovat s ostatními tak, aby počet dřepících byl stále čtyři. Zadání se zdá být relativně náročné a v tom duchu je děvčaty i komentováno. Děvčata jsou zpočátku příliš rychlá ve střídání, nicméně předání signálu se zdá být relativně méně problematické než u D1A. Na Hančinu radu střídání zpomalují a začíná se jim relativně dařit.

Kritéria

1. Hanka jako vedoucí a zadávající
2. Zajištěn kontinuitou aktivity (jedná se o pravidelný prvek každého setkání)
3. Výraznější afekt nepozorován.
4. Kritéria pro zvrát nenaplněna.
5. Symbolická rovina chybí
6. Situace zcela záměrná, aktivita přímo cílena na „lazení“ skupiny, explicitní instrukce pro plnění zadání
7. I s jasně specifikovanými instrukcemi nalezneme prostor pro samovolné nabývání kýchých dovedností.
8. Explicitní cíl: Nalazení se na skupinu, synchronizace
Implicitní cíl: Budování skupinového citění a nutné spolupráce

Cíl:

Shodné s D1A, tedy C.XI; B.V., [B.VI.](#); B.VII; D.XII, A.IV;

Deskriptivní interpretace

V této situaci pozorujeme shodné prostředky a cíle jako u předchozí se stejnou tematikou. Za výrazný prvek považuji, že děvčata se tentokrát zařídila relativně rychle dle Hančiny rady a okamžitě začala dosahovat lepších výsledků, což považuji za

příznak efektivity. Zároveň je také nutno podotknout, že se nemusí nutně jednat o prostý přenos, respektive ne v kontextu explicitního záměru. Máme-li na paměti ten, vidíme, že se jedná o jednoduché splnění instrukce primárně mířené na zvýšení efektivity. V implicitní rovině však tato situace evokuje samovolné převzetí obecného mechanismu, že pokud se jedinec řídí instrukcí zkušenějšího, většinou z toho profituje. To však nikdo explicitně neformuloval, pouze byla Hankou vytvořena situace, kdy se tento princip projevil. rychle poradit, což evokuje převzetí implicitního mechanismu z minulé věty.

12.D3B

Vstup

- Jedná se o poslední zkoušku před generálkou a víkendem, kdy se bude hra hrát před publikem. Hanka tuto skutečnost zdůrazňuje a nabádá k udržování disciplíny.
- Nacvičované scéně těsně předchází zcela bezchybné provedení synchronizovaného „tukaní kameny“.

Průběh:

Přehrává se scéna. Nejprve na scéně Karol, Magda a Baruška. Hned po nástupu se Magda zarazí a hlásí, že zapomněla rekvizitu. Hanka připomíná, co doporučovala při minulých nácvicích, tedy improvizaci, nahlížení na celou situaci v kontextu role a její zapracování do scény. Magda bez dalších problémů za svou postavu hlásí, že „si musí pro [rekvizitu] skočit“ a scéna pokračuje dále. Dále nastupuje na scénu Ráchel, taktéž bez rekvizity, nicméně hraje bez ní, představuje jí pantomimicky. Medě stojící stranou (mimo scénu) upadne z rukou buben, po chvilce smíchu však naskočí do role rádce a v ní praví, že „jde jen okolo“.

Kritéria:

1. Hanka opět jako vedoucí a držitelka „know-how“
2. Kontext zajišťován společnou činností na scéně a kolektivním charakterem celého hry
3. Afekt nepozorován.
4. Kritéria pro zvrát nenaplněna.
5. Symbolická rovina zde zásadní, manifestují se v ní cíle a procesy skutečných skupinových procesů.
6. Situace záměrná, instrukce jasně formulované a předávané.
7. Jedná se o přímý přenos, Hanka zadává jasné instrukce k dosažení cíle.
8. Explicitní cíl: Zvládnout scénu
Implicitní cíl: Pomocí divadelních prostředků dosáhnout osobního a skupinového rozvoje (viz D3A a Rozhovor)

Cíl:

- A.I; A.IV; B.V; C.IX; C.X;

Deskriptivní interpretace

V této situaci pozorujeme několik jevů. Předně, že s narůstajícím počtem pokusů jde celá hra výrazně plynuleji, především však ale, že děvčata dosahují výrazně lepších výkonů v oblastech, které byly v jiných situacích reflektovány. Stále však pozorujeme chybějící svévoli. Vidíme, že na nedostatek musí být stále Hankou upozorněno, aby byl identifikován, Nicméně v momentě, kdy je děvčatům postup připomenut, nemusí být již nijak propracováván a herečky se jím prokazatelně snaží řídit. Současně pozorujeme, že schopnost „bytí v roli“ a úroveň divadelnických schopností (např D4A) nemusí být nutně ve vztahu úměrnosti, dalo by se dokonce říct, že zdatnost v D3X umenšuje nároky na D4X.

13.D4B

Vstup

- Situace navazuje na D3B, žádné změny ve vstupu nepozorujeme.
- Zvlášť uváděná, neboť je stejný průběh moderován ve vztahu k jinému cíli (schopnost „bytí v roli“ u D3x a konkrétní divadelnické dovednosti jako přednes, postoj a včasné nástupy (D4x)
- Na děvčatech je vidět zápal a motivovanost, pravděpodobně si uvědomují závažnost této poslední zkoušky.

Průběh

Shodný s D3B, řečená děvčata hrají své role. Rachel hraje bez rekvizity (D3B), nicméně přednes není optimální, drmolí a mluví velmi rychle, na což jí Hanka upozorňuje. Stejná výtka pak směřuje na Tyo a Medu, které scénu uzavírají. Po upozornění všechna děvčata zpomalují a projev se značně lepší. Meda je dále upozorněna na to, aby nezasahovala do scény rušením (D2A) a hlídala si včasný nástup své postavy.

Kritéria

1. Hanka jako vedoucí, expertíza daná zkušeností
2. Shodný kontext dán společným rámcem představení.
3. Potenciální mírná frustrace z nezdaru scény, oscilující s pozorovatelným potěšením ze zdařilejších částí a úseků.
4. Podmínky pro zvrát nesplněny.
5. Probíhá v rámci scény, ale pro US nevýznamná.
6. Jasně předané instrukce od vedoucí, prostá záměrnost.
7. Jasně daný a formulovaný přenos, zároveň ale prostor pro samovolné získání dle instrukcí.
8. Explicitní cíl zdokonalit herecké schopnosti nutné pro průběh představení, Implicitní cíl: V následku zdaru cíle explicitního, tedy nabytí potřebných divadelních schopností osobní a skupinový rozvoj (v souladu s Hančiným záměrem – viz Rozhovor).

Cíl:

A.III; A.IV; B.VI; C.IX; D.XII; D.XIII

Deskriptivní Interpretace

Pozorujeme opět, jak Hanka zadává jasné instrukce pro zdokonalení hereckých dovedností (přednes, nástupy...). Nelze si zároveň opět nepovšimnout provázanosti této a situace M2A, která má za cíl eliminovat takové chování, které by interferovalo se získáváním a používáním divadelnických dovedností. Také opět pozorujeme souvislost mezi touto situací a situací zahrnující „zůstávání v roli“, (např. D3A a B). Řečeno jednoduše, pokud herečka dokáže „být v roli“, nebude muset vynaložit takové úsilí pro správný přednes. Vice versa však vztah neplatí, nebo to doposud nebylo pozorováno. Pokud herečka chybuje v nástupu či přednesu, nemusí to ještě znamenat problém v roli.

14.D5A

Vstup

- Zkouška dokončena se smíšenými výsledky, je vidět oscilující pokrok ve všech aspektech, který není vázán na konkrétní osoby, výkonost všech osciluje s aktuální intenzitou pozornosti či zájmu té které herečky.
- Herečky vypadají nervózně, zdá se, že si nejsou zcela jisty nadcházejícím představením.
- Pozornost se dostala na nejnižší bod.
- Hanka vypadá rovněž poněkud znaveně, užila několikrát formulace např. „pojdte to alespoň doklepat“ atd....

Průběh

Zkouška je dokončena a Hanka svolává očividně pokleslé herečky do kroužku. Ptá se, jak se cítí na blížící se představení. Tyto okamžitě hlásí, že „blbý“. Hanka na to zdůrazňuje, že odvedly enormní kus práce. Nejen že hru celou vlastnoručně zdramatizovaly, ale s velkým nasazením pracovaly na jejím nazkoušení, a Hanka soudí, že takový kus práce nutně musí být vidět. Připojuje známou poučku, hlásající, že těžko na cvičišti a lehký na bojišti. Děvčata začínají znatelně pookřávat. Hanka pokračuje tím, že zásadní předpoklad úspěchu hry tkví v síle a dobrém fungování skupiny jako celku. Poprvé zde explicitně shrnuje a do souvislosti dává dosud izolovaně působící aspekty: vzájemné „nalazení“ se na sebe (D1x), ohleduplnost a nerušení se (D2x), a „byť v tu chvíli v příběhu“ (D3x). Upozorňuje, že zatím vše napovídá tomu, že se děvčatům tyto aspekty skloubit podaří a dramatické provedení jim díky tomu nebude dělat problém (D4x). Děvčata odchází ve stavu hraničícím s euforií, Hančin proslav očitě zapůsobil velmi mocně a Hanka sama se zdá být nadměrně spokojená s reakcí, které se jí dostalo.

Kritéria

1. Hanka jako vedoucí a zadávající rady a instrukce
2. Společný kontext relativně zaručen společným rámcem představení, přesto potenciálně zčásti narušen tím, že některá z děvčat mají menší problémy s pozorností (Baruška a Terča) než jiná (Meda, Karol, Tyo, Ráchel) a podávají tak rozdílně kvalitní výkony. Výtky a rady se jich tedy přímo nemusí vždy týkat.
3. Znatelná frustrace ze smíšených výsledků, očividná nervozita a úzkost z nadcházejícího představení.
4. Pozorován zvrát, kdy se frustrace z dílčích nezdarů zvrátí přispěním Hančina zásahu v pocit smysluplně vynaloženého úsilí a celkového úspěchu a pocitu skupinové sounáležitosti.
5. Symbolická rovina v tomto případě nepozorována, neboť již neprobíhá zkouška.
6. Situace zcela záměrná, Hanka explicitně cílí svou promluvou na motivaci a skupinové citění děvčat.
7. Kombinace přímého přenosu informací a prostoru k jejich samovolné systematizaci.
8. Explicitní cíl (v tuto chvíli shodný s Hančiným implicitním)
Pozdvižení morálky a motivace, přímý apel na funkčnost skupiny a povzbuzení skupinového ducha.

Cíl:

A.I; A.III; A.IV; B.V; B.VIII; C.X; C.XI; D.XII; D.XIII; D.XIV;

Deskriptivní analýza

Situace tohoto typu se prozatím zdá být relativně ojedinělou. Zásadním jejím prvkem totiž je, že Hanka jasně a zřetelně dává do souvislosti dosud dílčí cíle a poprvé přímo explicitně adresovala skupinové povědomí hereček.

15.D4C

Vstup

- Představení minulý víkend proběhlo velmi úspěšně, kolektiv dokonce uvažuje nad tím, že se zúčastní divadelní soutěže.
- Dosud zkoušená hra „Jiskra štěstí“ je tímto tedy uzavřena a hledá se nové téma.

Průběh

Hanka s děvčaty probírá průběh víkendového představení. To proběhlo velmi úspěšně, kolektiv dokonce uvažuje nad tím, že se zúčastní divadelní soutěže. Zároveň to znamená konec zkoušení hry „Jiskra štěstí“ a Hanka podotýká, že bude třeba najít nějakou jinou, či si jí vytvořit, což se shledává s naprosto bouřlivým a nadšeným souhlasem. Děvčata okamžitě začínají snovat plány na další hru, leč Hanka hodlá nejprve probrat zpětnou vazbu obdrženou

po představení. Drtivá většina ohlasů byla nadšeně pozitivních, což děvčata očividně enormně potěšilo. Kritika se týkala přesně dvou aspektů, na jejichž opanování soubor se smíšenými výsledky pracoval. Prvně se jednalo o přednes, výtka pravila že děvčata mluvila příliš rychle a drmolila (D4x), druhá pak, že se herečky při představení hihňaly a rušili ze zákulisí (D2x). Hanka podotýká, že to vskutku byly věci, na kterých spolu pracovaly, děvčata souhlasí a slibují snahu na nich dále pracovat.

Kritéria

1. Hanka z pozice vedoucí s držitelka „know-how“
2. Kontext shodný společným zážitkem a výkonem na představení.
3. Žádný výrazný afekt nepozorován, krom mírného, jíž nejspíš vyprchávacího uspokojení z víkendového úspěchu hry.
4. Kritéria pro zvrát nesplněna.
5. Symbolická rovina nepřítomna.
6. Situace záměrná, Hanka podává přímou zpětnou vazbu k víkendovým událostem.
7. Jedná se spíše o situaci umožňující samovolné získání dovedností, nežli přímý návod či instrukce.
8. Explicitní cíl: Úprava dalších pokusů a zaměření se na patřičné aspekty na základě obdržené zpětné vazby.

Cíl:

A.I; A.III; B.V; B.VII; C.X; D.XII; D.XIV;

Deskriptivní Interpretace

Pozorujeme zde snad jednu z nejdůležitějších a pro divadelníky obecně nejcennějších učebních situací: zpětnou vazbu z publika. Děvčata v ní byla konfrontována s výsledky své práce a fakt, že tato reakce přišla odkudsi zvenčí intenzitu jen umocnil. Pro účastnice se jedná o jasnou identifikaci problematických aspektů, pro jejichž zpracování Hanka může nabídnout návod. Zároveň tato zpětná vazba hodnotí také soubor jako celek a očividně pozitivně, což by mohlo předznamenávat úspěch jak v dosavadních učebních situacích, tak v dosahování Hančiných cílů.

16.D1C

Vstup

- Tradiční cvičení pro lazení skupiny.
- Morálka velmi vysoká, děvčata potěšena pozitivní zpětnou vazbou.

Průběh:

Děvčata se pohybují po prostoru. Hanka jedné hodí míček a vysloví první slovo předem secvičeného limericku (krátké básničky). Ta, která míček chytí pokračuje dalším slovem a hodem komusi dalšímu. Děvčata však hází schválně špatně, na oko pletou či zaměňují slova za vtipnější a nepasující, Tyo a Karol si v jednu chvíli přehazovaly míček pouze mezi sebou, předváděné chyby jsou bezpochyby záměrně pro pobavení. V jednu chvíli musí Hanka zasáhnout a děvčata důrazněji napomenout.

Kritéria:

1. Hanka jako zadávající
2. Kontext shodný, zajištěn společnou činností
3. Z děvčat čiší radost, zároveň také jistá rozjívěnost.
4. Kritéria pro zvrát nesplněna.
5. Symbolická rovina chybí.
6. Situace záměrná, při zadávání záměr explicitně sdělen: Cvičení „lazení“, paměti a projevu (zároveň tedy také D4x)
7. Zadání jasné, zároveň jasně specifikováno, co je třeba pro jeho splnění, tedy přímý přenos.
8. Explicitní cíl: Procvičování „lazení“, paměti a projevu (zároveň tedy také D4x)
Implicitní: Skupinové cítění

Cíl:

C.XI; B.V., [B.VI](#); B.VII; D.XII; A.IV;

Deskriptivní Interpretace:

Situace analogická ke každé na počátku sezení (D1x). V tomto případě nutno podotknout, že děvčata byla silně rozrušena obdrženou zpětnou vazbou a dobrá nálada znemožnila efektivní provedení zadání.

17.D2C

Vstup

- Situace probíhající souběžně s a bezprostředně po D1C, vstup tedy zůstává shodný. Zvláště je uvedena z důvodu adresování jiných aspektů přímo vedoucí.
- Disciplína velmi poklesla

Průběh:

Děvčata víceméně zcela ignorovala zadání a jala se tropit neplechu. Při přehazování míčku schválně hází špatně, zaměňují slova za jiná či se s míčkem honí. Rošťárnám vévodí Meda, Karol a Tyo. Hanka musí aktivitu zastavit a děvčata napomenout.

Kritéria

1. Hanka jako napomínající autorita
2. Kontext shodný, zajištěn společnou činností
3. Děvčata velmi nedisciplinovaná, negativní afekt vzniká při napomínání
4. Kritéria pro zvrát nesplněna.
5. Symbolická rovina chybí.
6. Situace záměrná, disciplinace, napomenutí
7. Zadání jasné, zároveň jasně specifikováno, že je třeba eliminovat rušivé chování, zdůrazňován jeho inhibiční vliv na zadání aktivity.
8. Explicitní cíl: Odstranění rušivého chování, zdůraznění vztahu mezi disciplínou a výkonem.

Implicitní: Skupinové citění.

Cíl

B.VIII;C.XI; D.XII; D.XIII;

Deskriptivní interpretace

Hankou je zde jasně dáno najevo, že takové chování je nežádoucí a blokuje další postup. Zároveň však odhaduji, že spojitost mezi poklesem disciplíny a intenzitou skupinového citění, které znatelně hraničí s euforickým nadšením u všech účastnic je neprůkazné. Očividně tím skupinové citění nijak netrpí, skoro se zdá, že spíše naopak.

18.D6C

Vstup

- Této aktivitě bezprostředně předcházelo napomenutí a znovunastolení disciplíny.
- Jedná se o zcela novou aktivitu, kterou děvčata ještě nezažila.

Průběh:

Hanka děvčatům dá šestistěnné kostky, na kterých jsou vyvedeny různé obrázky. Jejich úkolem bude rozdělit se do dvojic a v nich poté sehrát příběh založený na náhodně padlých obrázcích. Každá dvojice si hodila a teď sedí každá v jiné části místnosti a usilovně přemýšlí, především Tyo, Baruška, Meda a Rebeka. Po nedlouhé době, kdy disciplína nepoklesla, se jímají prezentovat své etudy. Etudy jsou velmi zdařilé, některé vyloženy skvěle propracované. Je očividné, že žádné z nich nedělá nejmenší problém se do role ponořit a popřípadě v jejím kontextu i vcelku zdařile improvizovat.

Kritéria

1. Hanka jako zadávající a udílející instrukce
2. Kontext shodný, zajištěn tím, že žádná z účastnic nemá s touto aktivitou dosud žádnou zkušenost
3. Afekt nepozorován.
4. Kritéria pro zvrát nesplněna.
5. Symbolická rovina zásadní, jedná se o improvizaci, divadelní etudu.
6. Situace záměrná, neboť proběhlo jasné zadání a instrukce.
7. Zadání sice jasné, provedení však zcela na účastnicích, stěžejní je tedy jejich samovolné rozvíjení dovednosti.
8. Explicitní cíl: Procvičování improvizace a udržování kontextu role.
Implicitní: Skupinové citění.

Cíl:

A.IV; B.V; B.VIII; C.IX; D.XIII;

Deskriptivní Interpretace

Pozorujeme první případ, kdy děvčata jsou sama v rolích autorek. Za povšimnutí stojí fakt, že disciplína, ač nijak neusměrňována, ani v nejmenším neklesla, naopak, byla úměrná míře soustředěnosti. Další velmi zajímavý aspekt je, že děvčatům nedělal nejmenší problém ani projev (artikulace, postura apod.) především ale ani udržování kontextu a improvizace v jeho rámci.

19.M5B

Vstup

- Všichni se po tradičním přivítání stiskem ruky sešli u okna, za kterým se od minulého setkání objevil vyřazený tramvajový vůz.

Průběh

Chlapci včetně Ondry se shromáždili u oken, odkud je dobře vidět na odstavený tramvajový vůz, který se od minula objevil na ulici před budovou. Ondra se po chlapcích che, aby vymýšleli, jak se tam dostala a co tam dělá. Každou jednotlivou teorii, sebeméně pravděpodobnou pečlivě probere a vysvětlí. Teorie se hromadí zdánlivě neomezeny množstvím ani fantazií, Ondra pečlivě každou probírá a vysvětluje v širším kontextu (například fyzikálních zákonů, mj. páky a tření). Zároveň klade chlapcům rozšiřující otázky a nutí je k usilovnějšímu přemýšlení. K tomu ještě výklad špikuje vtipnými poznámkami, které kluky zaručeně vždy nadmíru pobaví („Tramvaj bude fungovat jako řidičský trenažér, v jehož kabině bude přístroj, který vám vlepí facku vždycky, když vyvedete nějakou dopravní koninu!“). Nakonec chlapcům vyjeví pravý způsob, jak se vůz před budovou ocitl. V debatě kolem se rozpoutané Ondra vysvětluje ještě několikero fyzikálních zákonů, mj. například rozpínavost tekutin a princip rtuťového teploměru, či proč na stejném principu v zimě častěji praská vodovodní potrubí. Celá debata neztrácí na intenzitě a je neustále živena dalšími podněty od chlapců i Ondry.

Kritéria

1. Ondra jako nositel většího množství informací
2. Zajištěn shodný (tj. nulovým) množstvím informací, které o původu tramvaje chlapci mají.
3. Positivní afekt vázaný na Ondrovu osobu.
4. Kritéria pro zvrát nesplněna.
5. Symbolická rovina chybí.
6. Situace záměrná, iniciovaná a udržovaná Ondrou.
7. Ondra trefnými otázkami provokuje v chlapcích snahu o vysvětlení a formulaci vlastních teorií, jedná se tedy o navození situace pro samostatné získávání zkušeností.
8. Explicitní cíl – Poskytnout chlapcům informace

Implicitní cíl – rozvíjet v chlapcích samostatné kritické myšlení (viz Rozhovor)

Cíl

- A.II; A.III; B.V; B.VI; zásadně B.VIII; C.X;

Interpretace Deskriptivní

Pozorujeme zde velmi zajímavý způsob, jakým se Ondra přibližuje jednomu ze svých cílů, tedy rozvíjení kritického myšlení účastníků kroužku. Osobně tento svůj přístup identifikoval jako „prošlapávání cestičky“ (viz Rozhovor). Jeho snahou je zprostředkovat chlapcům co nejvíce informací (většinou relativně náhodného charakteru) způsobem, který by je nutil k samostatnému uvažování nad problémy a hledání souvislostí. Toho dosahuje právě ustavičným kladením mnohdy celkem zapeklitých otázek („Víte, co znamená ‚koňská síla‘?“, „Víte, proč je výhodné, když prostředky MHD jezdí po kolejích?“) a následnou velmi detailní debatou nad jejich odpověďmi. Dalším zásadním jevem, který zde můžeme pozorovat, je Ondrovo neustále vtipkování a udržování dobré nálady, což provádí skutečně enormně zdatně. Soudím, že je to jeden z důvodů, proč je u chlapců tak oblíben. Zároveň je to dle mého soudu při přenosu zásadně pozitivní roli hrající faktor.

20.M3C

Vstup

- Chlapci se přemluvili Ondru, aby mohli celé sezení jezdit na autodráze, z čehož jsou náležitě nadšeni, neboť běžně mívají autodráhu jako odměnu za patřičné nasazení na posledních pár minut sezení.
- Žádné výrazné vstupní faktory nepozorují.

Průběh

Chlapci přemluvili Ondru, aby je pustil na celou dobu sezení na autodráhu umístěnou v modelářské místnosti. Jsou tím velmi potěšeni, neboť možnost jezdit na autodráze mívají zpravidla pouze jako odměnu za patřičné nasazení při práci a pouze na posledních pár minut sezení. Na autodráze je celkem 8 stop, z nichž některé jsou jednodušší než jiné. Na jednodušších lze očekávat plynulejší, tedy více uspokojivou jízdu, neboť není nutné vždy, když vůz havaruje, opouštět ovladač a vydat se vykolejené vozítko vsadit zpět do drážek. Chlapci se tak snaží zaručit, aby se buď dostali k nejlehčí dráze jako první, či aby byli vybráni jako další v pořadí tím, kdo dráhu obsadil v současné chvíli. Nyní má výhodu nejlehčí dráhy FS. Michal R. a Pepík okamžitě prosí, aby byli vybráni jako další, FS si očividně jasně uvědomuje svou pozici a dělá jaksi drahoty. Michal R. žadoní o to intenzivněji, Pepík přichází s nabídkou úplatku bonbóny. FS se však rozhodnutí zdržuje. K řadě žadatelů se přidává i Michal, později i Tom. Tom přichází s nabídkou, že bude pro FS sledovat, aby vůz nevykolejil, a pokud se tak stane, vrátí ho na dráhu, takže FS nebude muset opustit ovladač. Této nabídce již FS neodolal. Ostatní se toho okamžitě ujali, a místo podavače bylo okamžitě udáno na několik střídání dopředu. Finální výsledek byl takový, že aby někdo mohl být vůbec nominován na

dalšího závodníka v lehčí dráze, musí stávajícímu závodníkovi prokazovat službu podáváním. Pořadí podavačů pak bylo automaticky rozhodnuto stylem „kdo dřív přijde“, resp. přihlásí se.

Kritéria

1. Disbalance v dosud užívaném znění pozorována až druhotně, nejprve arbitrárně přidělena prvnímu vlastníkovi nejjednodušší dráhy, dále pak vznikne u toho, kde jako první vyvine adekvátní strategii.
2. Obecně shodný kontext, všichni jsou v závodění podobně zběhlí. Narušení jen skrze to, že různé dráhy jdou různě obtížné.
3. Positivní afekt plyne z bezproblémové jízdy, většinou tím jednodušší, čím snadnější je dráha.
4. Kritéria zvratu nesplněna.
5. Symbolická rovina minimální, pouze „herní“.
6. Situace je nezáměrná, vyplývá z aktuálního kontextu (kdo je zrovna závodníkem v jaké dráze)
7. Primárně tato situace probíhá bez vstupu vedoucího, jedná se tedy o samovolný postup.
8. Explicitní cíl – Získat nejjednodušší dráhu
Implicitní cíl – Pochopit a využít koncept reciprocit vztahů

Cíl

A.IV; B.V;B.VI;B.VII;B.VIII; C.X;C.XI;C.XIII;

Deskriptivní interpretace

Zde pozorujeme několik zajímavých jevů. Prvním z nich je pozitivní afekt, který je spjatý s jízdou na nejjednodušší dráze, který je dostatečnou motivací pro všechny, aby se snažili dráhu dostat. Následně sledujeme, jak ti méně šťastliví motivováni vidinou požitku z hladké jízdy vymýšlejí strategie, jak být vybráni jako následující závodníci. V posledku pak pozorujeme, jak byla Tomova vítězná strategie okamžitě převzata bez výjimky všemi. První formulace této vítězné strategie předpokládala pochopení reciprocit vztahu, jinak řečeno: pokud po někom něco požaduji, své šance zvýším, nabídnu-li cosi na oplátku.

21.S2A

Vstup

- Schůzka probíhá jako obvykle, na nástupu bylo velmi vágně klukům sděleno, co je čeká.
- V poslední době si TRM začíná lehce stěžovat, že ho program nebaví a že ostatní velcí kluci jsou na něj zlí. Podotýkám, že loni překročil hranici 12 let, která je milníkem vstupu mezi větší kluky (12-16) a většina jeho dosavadních kamarádů zůstala mezi malými.
- KHN se doptává na pravidla velmi agilně, což je překvapivé, neboť se většinou (jako většina mladších); drží v těchto velkých skupinových aktivitách zpátky.

Průběh:

Hraje se hra, kde jednotlivá mužstva představují vlády rozvojových zemí. Musí hospodařit se surovinami, které dostávají v závislost na tom, jak se jim ve hře daří. Hra je postavená taky, aby selhání v jednom aspektu (například nedostatek vzdělání ve státě) vedlo k postupnému selhávání v jiných aspektech (například lid může revoltovat). Zároveň se každé kolo táhne kartička, která narušuje defaultní rovnováhu surovin a spotřeby. Tyto „osudové“ kartičky mohou být jak velmi pozitivní, tak velmi negativní a jejich cílem je rozhodit rovnováhu vlád

natolik aby byly nuceny hledat pomoc u sebe navzájem. První kolo probíhá lehce zmateně, státy spolu příliš neinteragují, leč některé se již dostaly do problémů. Chlapci zatím příliš netuší, co si mají počít. SKS se doptává, co s nastalou situací provedou. Chlapci okamžitě vymýšlí myriády teorií, od revoluce přes popravu po hromadnou migraci. SKS podotýká, že ve hře jsou nyní čtyři státy a každý je na tom trochu jinak. Dostavuje se mohutné „ahá“ a okamžitě se rozjíždí zmatečná vyjednávací debata. Chvilí trvá, než chlapci zjistí, že prosté požadování či škemrání druhý stát zaručeně k pomoci či obchodu nepohne. KHN vypadá, že první pochopil mechanismus směny a jímá se za své mužstvo aktivně dojednávat obchod. Vypadá zcela pohroužen do diplomacie a obchod má velikou naději na úspěch. KHN a KVN, obě partaje obchodu rychle pochytily, že disbalance zavedená kartou osudu lze odstranit převedením surovin, které jednomu přebývají výměnou za ty, které přebývají druhému a prvnímu chybí. Když už je obchod téměř dojednan, BRC, v mužstvu nadřazený KHN se rozčiluje, že KHN obchod dojednává místo něj, i když není vedoucí mužstva (tím je BRC). KHN se okamžitě stáhne a tiše omluví. Na to reaguje YRV (vedoucí) a oboří se na BRC, že KHN dělal dobrou práci, a dělal jí proto, že BRC sám, jakožto vedoucí mužstva nejevil známky snahy se úkolu zhostit. Mezitím již všichni přejali mechanismus, který počal KHN, tedy směnu nepotřebných surovin za potřebné a celý hlouček nyní vášnivě obchoduje. Málomocný obchod je však doveden ke zdárnému konci, neboť kompromis je skutečně značně složitý. RZRZ se proto velmi vášnivě radí se zbytkem svého mužstva.

Kritéria:

1. Disbalance vzniká mezi kluky, nikoli mezi vedoucími a závisí na to, komu se podaří dříve vyvinout výherní strategii.
2. Kontext je zaručen nejen jasně danými pravidly hry, která platí pro všechny, ale zároveň systémem oddílu, který má svá psaná i nepsaná pravidla a tradice, a všichni, kdo se oddílového života je nutně musí znát a dodržovat.
3. Afekt je odvislý od momentálního herního stavu. U vítězích pozorujeme značně pozitivní afekt, u těch, kteří mají ve hře spíše smůlu pak afekt negativní. Celkově veselá atmosféra evokuje spíše konzistentní afekt pozitivní.
4. Kritéria pro zvrát splněna, lehký pozorován u BRC.
5. Symbolická rovina zásadní, vytváří rámec pro vytváření a provádění strategií.
6. Situace záměrem vedoucích
7. Vedoucí do průběhu hry zasahují naprosto minimálně, situace sama nutí účastníky vyvíjet a testovat nové strategie a postupy. Vedoucí však zdůrazňují zásadní kontextově významná pravidla a skutečnosti, které by mohly posloužit jako vodítka.
8. Explicitní cíl: Rozvoj komunikace a schopnosti docházet ke kompromisu
Implicitní cíl: Osobní rozvoj v komunikačních schopnostech a sebeovládání

Cíl:

A.II; A.IV; B.V; B.VI; B.VIII; C.X; C.XI; D.XII; D.XIII; E.XV; symbolicky pak E.XVI;

Deskriptivní interpretace

V rámci této US můžeme pozorovat několik zásadních jevů, které jsou pro tento kroužek typické. Prvně, jak uvidíme i dále, je značná část předávaných dovedností předávána nepřímou. Vedoucí připravují hry a aktivity tak, aby pouze přinášely

možnost pro samovolný zisk nějaké dovednosti. Toto platí především pro dovednosti sociální a komunikační, pro praktické a deklarativní znalosti zpravidla platí, že vedoucí poskytují přímé návody a nácviky. Lze však obecně říci, že osobnostní a komunikační kompetence jsou většinou předávány nepřímou a málokdy explicitně. Dalším zajímavým jevem je rychlost vyvinutí adekvátní strategie. Soudím, že za ní stojí skupinový charakter aktivity. Takto konstruovaná aktivita totiž nabízí neomezené možnosti testování různých strategií s relativně rychlou zpětnou vazbou. Tomu zásadně přispívá i symbolická rovina, která paletu možných strategií ještě rozšiřuje. Na místě je pak otázka, jaký vliv má fakt, že se testování strategií neodehrává v imanentní rovině, na efekt přenosu. V této situaci jsme byli několikrát svědky dopadu aktuální skupinové situace na výstup, kdy BRC zarazil KHN snahu, či když RZRZ vzal za vděk radou mužstva v tísnivé situaci.

22.S3A

Vstup

- Stále se pohybujeme ve hře o rozvojových zemích.
- JČM a RZRZ patří vždy k aktivnějším a iniciativnějším účastníkům, JČM je v roli vedoucího mužstva již velmi dlouho, RZRZ je v hierarchii svého mužstva druhým, zastupuje nyní chybějícího kormidelníka.
- BRC se začíná lehce vztekat, neboť se mu opět příliš nedařilo s kartou osudu.

Průběh

Stále zůstáváme u hry o rozvojových zemích. Obchod již probíhá velmi čile, chlapci na symbolické rovině fungují velmi dobře. BRC neustále odmítá jakékoli návrhy na obchod, neboť si připadá nespravedlivě poškozen smlouvou při tahání karty osudu, která ho dostala do svízelné situace. Pozorujeme, jak se JČM snaží uzavřít obchod. Potenciálnímu obchodnímu partnerovi nabízí, že teď mu věnuje svůj přebytek, pokud bude tázaný ochoten přislíbit pomoc, až se JČM dostane do problémů. Nikdo však na nabídku, která je primárně mířena na BRC, který se potýká s problémy, nereflkuje. RZRZ tuto pojišťovací strategii okamžitě kopíruje, však rovněž bezvýsledně. Vede to však k tomu, že se JČM a RZRZ domluví na budoucím obchodu spolu. (V momentě, kdy ta chvíle nastala smlouva skutečně zafungovala.)

Kritéria

1. Disbalance mezi RZRZ a JČM, kdy JČM vyvinul novou, značně efektivní strategii a RZRZ jí od něj přejal.
2. Kontext shodný, zajištěn pravidly a mechanismy hry.
3. Positivní afekt plynoucí s náhle umožněného dalšího postupu a dobře uzavřeného obchodu.
4. Kritéria pro zvrát nepozorována.
5. Celá situace probíhá v symbolické rovině, pro průběh zcela zásadní.
6. Situace nezáměrná, samovolná.
7. Strategie přebrána samovolně z kontextu, leč dle přesného vzoru jedince, který jí již používá.
8. Explicitní cíl: Použít výherní strategii, zařídít co nejefektivnější obchod.
Implicitní cíl: Schopnost efektivní komunikace, kompromisu a funkce skupiny.

Cíl:

A.II; A.IV; B.V; B.VI; B.VIII; C.X; C.XI; D.XII; D.XIII; E.XV;E.XVI;

Deskriptivní Interpretace

Pozorujeme, jak chlapci jsou přes počáteční problémy schopni vcelku bezchybně operovat v rámci symbolického diplomatického kontextu, což opět svědčí o enormním významu kritéria 5. Všechny probíhající obchody běží v rovině symbolické a v zápalu hry jí lze těžko odlišit od imanentní. Ve vztahu k prožívání to pak staví prožitky sestávající ze symbolických prvků velmi vysoko. Pozorujeme, jak JČM přichází s výhodnou strategií na pomoc BRC, které však do budoucna bude výhodná i pro něj. To považuji za úspěch S2A. Zároveň zde vidíme jev, který je možné identifikovat dvěma způsoby. JČM hodlal pomoci BRC buď z důvodu přátelského vztahu, či jako výsledek úvahy, že jeden nestabilní stát může snadno působit problému jinému státu. Ať tak, či tak, oba důvody splňují implicitní cíl. Zároveň sledujeme, jak RZRZ tuto strategii okamžitě kopíruje přes to, že u JČM se neseťkala s žádným valným efektem. Tzoho vysvětlením by mohlo být, že RZRZ vnímá disbalanci mezi sebou a JČM (JČM je v porovnání s RZRZ v oddíle déle, je zkušenější, a navíc má vyšší hodnotu v mužstvu) obecně a přejímá tedy chování, které u něj pozoruje bez nutné analýzy jeho dopadů.

23.S2B

Vstup

- Chlapci jsou v dobré náladě
- Na nástupu se řeší krádež v klubovně z minulého týdne
- YTS a TRM jsou mladší než ostatní a ve velkém oddíle jsou teprve první rok.

Průběh:

Hraje se hra „na blázny“, kdy jeden je odveden z místnosti a zbytek si domluví spouštěč (nějaký projev nepřítomného) a reakci (nějaký projev, který hráč provede, pokud je naplněn jeho spouštěč. Osoba, co se vrátí do místnosti pak musí odhalit spouštěč všech uvnitř. Podotýkám, že jediným možným řešením pro hadače, je zůstat neustále aktivní a vyzkoušet co největší možné množství úkonů a z toho dovozovat spouštěče ostatních. Prvním hadačem je RZW, ale hádá pouze slovně, což má nulový efekt. Jinak zůstává neaktivní, hra se nikam nehýbe. Neefektivní strategie slovního hádání se drží, dokud vedoucí neusoudí, že hra je takto příliš těžká a za dveře posílá tentokrát trojici. Za dveře tedy odchází AKL, NVT a YTS. NVT po návratu okamžitě zkouší jeden úkon za druhým a zůstává celou dobu velmi aktivním. Odhaluje tak relativně rychle mnoho spouštěčů. Druzí dva chlapci však jeho chování nekopírují, přesto, že je prokazatelně úspěšné. Zůstávají neaktivní a omezují se pouze na svolní odhady. Později pak TRM jako hadač aplikuje další strategii, tedy nejprve slovně hádat vše, co dosud bylo v minulých kolech odhaleno, s čímž u mnohých „bláznů“ slaví úspěch, pak teprve zkouší projevy náhodné. Jeho dva spoluhráči však ani jednu z těchto strategií neprovádí.

Kritéria:

1. Rozdíl mezi těmi, kteří objevili jedinou možnou úspěšnou strategii a těmi, kdo nikoli.
2. Kontext sodný díky rámci pravidel hry
3. Afekt oscilující mezi frustrací z neschopnosti odhalit řešení a euforií plynoucí z odhalení řešení.
4. Kritéria zvratu splněna, zvrát pozorován.
5. Symbolická rovina zde nevýznamná.
6. Situace záměrná, cíl hry jasně sdělen, nikoli však metoda jeho dosažení.
7. Potenciál pro oba druhy získávání dovedností, zpočátku však pouze samovolné nabývání, dokud nebude vytvořena nějaká úspěšná strategie, kterou pak je možno předávat.
8. Explicitní cíl přímo nesdělen, „splnění zadání“
Implicitní cíl: Rozvoj řešení problému a kritického myšlení.

Cíl:

A.II; A.IV; B.V; B.VI; B.VIII; C.X; C.XI; D.XII; D.XIII; E.XV; symbolicky pak E.XVI;

Deskriptivní interpretace

Pozorujeme zde úspěch NVT, který strategii hadače před sebou správně identifikoval jako neefektivní a jednoduše zkusil pravý opak, který se okamžitě setkal s úspěchem. Zajímavé na věci však je, že jeho kolegové v hadačské trojici od něj tuto strategii nepřebírali, přestože byli konfrontováni s jejím úspěchem. Sledujeme tedy úspěch samovolné dedukce správného postupu z kontextu u NVT, ale již neúspěšný přenos od NVT na zbylé dva mladší hochy.

24.S3B

Vstup

- YTS a TRM jsou mladší, než ostatní a ve velkém oddíle jsou teprve první rok.
- TRM signalizoval nespokojenost, osobně i v dotazníku
- Jedná se o první zadání sezení, morálka je tedy relativně dobrá.

Průběh:

Pozorovaná hra je relativně náročná. Na začátku byli chlapci rozděleni na dvojice. Každá dvojice dostala jednu postavu a sadu úkolů k postavě patřících. Úkoly jsou například „Zjisti, kdo je Hasič“ potažmo „Zajdi si s jogínem na meditaci“ a ponechávají zcela volnou ruku ve způsobu jejich plnění. Podmínkou je, že dvojice musí mluvit pouze jednohlasně, tj. oba dva chlapci najednou a synchronně. Pokud se synchronizace nedaří, ztrácí kolo a hraje kdosi jiný. Na konci každého kola proběhne desetivteřinová „noc“, doba, kdy spolu ve dvojici mluvit mohou a smí domlouvat společnou strategii. Pointou hry je splnit všechny své úkoly a zároveň co nejvíce ztížit soupeřům situaci. Toho se dá docílit pouze správnými otázkami a „obchodováním“ s informacemi (typu „když mi řekneš, kdo je hasič, půjdu s tebou medítovat“). JČM a JNG provádí první sondáž rolí, perfektně synchronizovanou. Na přímou otázku ale nedostávají žádnou odpověď. Pokládají stejnou otázku stále dokola. YTS a NRT jsou spolu ve dvojici a po prvních pár asynchronních nezdarech se jim konečně podaří položit otázku. JČM a JNG po třetím pokusu vzdali přímé dotazování a v „noci“ se poradili na účinnější taktice: Oznamili, co jsou za roli a nabídli, že vymění splnění úkolu, který zahrnuje jejich roli, za splnění jejich úkolu. Na to reflektuje další dvojice a výměna proběhne ku spokojenosti obou dvojic. NRT a YTS pokládají neustále stejnou otázku a stále nedostávají žádnou použitelnou odpověď. RZRZ a NVT křičí „Hoří“, neboť mají za úkol zjistit, kdo má roli hasiče, a ten zase „Uhasit požár“. Hasič (YRVL a KHN) se jim tak prozradí a splní si svůj úkol. Všichni ale popírají, že by věc byla smluvená. Většina dvojic se již vydala cestou vyjednávání v souladu s cílem aktivity, jen NRT a YTS opět zas a znovu pokládají stejnou otázku a zatím se jim nedostává odpovědi. JČM jim radí, aby se neptali stále na to samé a napřímo, ale pokusili se vyjednávat, leč bezúspěšně.

Kritéria:

1. Disbalance dána rozdílnými strategiemi. Některé se prokazují jako funkční, jiné nikoli.
2. Kontext ekvalizován společným rámcem hry, narušit by jej mohlo nepochopení pravidel.
3. U dvojic, kterým se hra nedaří, pozorujeme znatelnou frustraci, mnohdy namířenou proti sobě navzájem.
4. Potenciál pro zvrát pozorován, zvrát sám však nikoli.
5. Symbolická rovina zásadní, umožňuje testování strategií.
6. Kontext situace vytvořen záměrně, tudíž záměr přítomen.
7. Vytvořen jak kontext vhodný pro testování postupů a samovolné nabývání dovedností, tak poskytnut návod na splnění zadání předvedením příkladu.
8. Explicitní cíl: Cvičení komunikace a vzájemné domluvy
Implicitní cíl: Rozvoj řešení problému, a především komunikačních dovedností.

Cíl:

A.IV; B.V; B.VII; C.IX; C.X; C.XI;

Deskriptivní interpretace

V této situaci opět pozorujeme zvláštní stav, kdy někteří chlapci z nějakého důvodu nepřebírají prokazatelně funkční strategie od ostatních. Interpretací této skutečnosti se nabízí několik: První možností, vzhledem k tomu, jakých účastníků se to týká, je, že schopnost čtení této skupiny ještě není tak pokročilá, protože se v ní pohybují mnohem kratší dobu než všichni ostatní. To by naznačovalo zásadní spoj mezi etablovaností ve skupině a zdatností v aktivitách tuto skupinu zahrnujících. Další možností je motivace pro práci v dané skupině. Oba dva, YTS i TRM poslední dobou vyjadřovali nespokojenost s jejich umístěním do velkého oddílu a rozčarování ze značné odlišnosti programu velkého a malého oddílu, což se projevilo i v dotaznících. Z toho by relativně pochopitelně mohla pramenit nechuť k výraznější účasti na aktivitách skupiny, ve které se necítí dobře, a tudíž nedostatečná snaha pro splnění zadání i nějaké výraznější angažmá v této skupině, které tyto aktivity požadují. Zde však nutno podotknout, že zdaleka nejsou jediní, co v nedávné době přešli z malého do velkého oddílu. Dalším z nich je i KHN, který naopak ve velkém oddíle začal náhle podávat mnohem lepší výkony a mnohem více participovat na skupinových aktivitách, než jak to činil v oddíle malém. Nutno též vézt v patrnosti, že všichni právě přestoupivší jsou stejně staří. Jako nejpravděpodobnější se kombinace prvních dvou zmíněných důvodů. Z toho však vyplývá veledůležitý poznatek: skupinové cítění a skupinová soudržnost, na kterou cílí velké množství aktivit přímo ovlivňuje výkon účastníků v nich. Tedy v momentě, kdy se cílení na skupinovou soudržnost a funkci z nějakého důvodu nezdaří, je celý proces u toho kterého účastníka odsouzen k nezdaru.

25.S1C

Vstup

- Po dlouhé době aktivita výkladová
- Chlapci vypadají dobře naladěni

Průběh

SKS se snaží chlapcům vysvětlit základní mechanismy tvorby videoher. Vysvětluje mechanismy objektově orientovaného programování, jako jsou proměnné, objekty a engine. Chlapci poslouchají zaujatě, kupodivu nikdo neruší. JČM, JNG a KHN kladou vcelku osvětlené otázky, zdá se, že výklad chápou a zajímá je.

Následně je chlapcům zadáno, aby se na základě právě sdělených informací pokusili udělat návrh vlastní počítačové hry. SKS zdůrazňuje, ať používají pouze právě předané informace, tedy aby se pokusili přiřadit ke svým mechanismům proměnné a systematizovali jejich nápad do kódovatelné podoby (při pochopení základního principu, že jakákoli událost a objekt lze popsat pomocí proměnných¹ to není zdaleka těžký úkol). Chlapci se po mužstvech jímají pracovat, a skutečně se činní. Pozornost i morálka je překvapivě příkladná. KHN v jednu chvíli dovysvětluje mladším zadání. Při představování svých výtvorů je zřejmé že JČM a jeho mužstvo pochopili zadání i předávané informace velmi dobře, jejich výtvor je smysluplný a v rámci sdělených informací funkční. Výtvor BRC a jeho mužstva je naopak očividně vytvořený především BRC. Je velmi kvalitní po tvořivé stránce, plná detailů a konkrétních představ, ale prakticky zcela se minul zadáním. Jejich hra není po principiální stránce propracovaná vůbec. Zároveň silně připomíná již existující a jemu pravděpodobně známé hry. BRC čelí kritice i ze strany ostatních chlapců, dokonce natolik, že TRP musí zasáhnout ve chvíli, kdy se BRC začíná rozčilovat.

Kritéria:

1. SKS jako vedoucí a jako vysvětlující
2. Nebezpečí nejednotného kontextu, SKS netuší, jak moc je který z kluků zběhlý ve vykládaném tématu
3. Afekt pozorován později při tvůrčí činnosti samé, provokován BRC pocitem neuznání jeho práce, a BRC rozčilení zase rozzlobilo ostatní.
4. Podmínky pro zvrát splněny, však obrat z negativního afektu
5. Symbolická rovina chybí.
6. Situace záměrná, jedná se o výklad a následnou práci s informacemi v něm obsaženými
7. Jedná se z části o přímý přenos informací a principu tvorby her, z části pak tvůrčí proces, kde chlapci s poznatky pracují dále pod dohledem a vedením vedoucích.
8. Explicitní cíl: předat vědomosti o tvorbě deskových a počítačových her
Implicitní cíl: Pokud, pak předávání zajímavých informací a vzdělávání v tomto oboru

Cíl:

¹ Například stylem: objekt *stůl* = *hranatost, 4 nohy, deska, hodnota tvrdosti a hodnota hustoty*

A.II; A.III; A.IV; C.IX;

Deskriptivní interpretace

Pozorujeme spíše vzácný případ, kdy vedoucí chlapcům přímo předávají konkrétní informace. Na výkladu není nic vyloženě hodné naší pozornosti, snad kromě toho, že součástí zadání je bezprostřední využití nabytých informací k samostatné tvorbě. Pozornosti je však hodný rozdíl v pochopení zadání mezi BRC a JČM. Obyčejní chlapci udržovali stejnou pozornost, jsou stejně staří. Rozdíl bych však připisoval rozdílnosti kontextu. BRC má totiž definitivně bohatší zkušenosti s počítačovými hrami, neboť JČM rodiče mu nedovolují trávit na počítači příliš času. Problém tedy vyvěrá z toho, že BRC byl příliš ovlivněn konkrétními zkušenostmi s hrami a jejich konkrétní podobou a provedením, a nebyl tedy schopen splnit úkol s tak obecným zadáním. U této aktivity nesledujeme žádné výrazné cíle.

3. Příloha 3

1. Rozhovor s Hankou

Jak dlouho kroužek vede?

Babočky má 4 roky.

Jak se k vedení kroužku dostal/a?

Vystudovala dramatickou výchovu na DAMU, v průběhu studií vedli kroužky dramatické výchovy, poté Kluk Klamovka, DDM, rozbíhala divadelní soubor (místní). Velká zkušenost, 6 let práce s jednou skupinou, formovalo jí to, jak v tvůrčím, tak pedagog. Přístupu, byla velmi aktivní. Po mateřské dovolené. Se vrátila do DDM Stanici techniků. Převzala kroužky po jiné vedoucí. (celé skupiny, tzn. Některé z účastnic zažily i původní vedoucí).

Jaký vztah má k náplni kroužku?

Viz. Výše, zabývá se divadlem od malička, sama byla členkou mnoha divadelních souborů. Postupně i vypomáhala s mladšími skupinami, tam se zformoval zájem o divadelní výchovu.

Vztah k té konkrétní skupině

Obecně si myslí, že vzhledem k volnočasovému charakteru věci jsou do kroužku přitahovány děvčata s podobným zájmem a zápal. Zároveň oproti ostatním skupinám, které H. vede je toto jediná, která funguje jako divadelní soubor. Tudíž dovozuji na zvláštní vztah, neboť soubor už je kompaktní, je posunutá o úroveň výš, předpokládá se, že děvčata spolu budou působit/fungovat i mimo kroužek sám, což vyžaduje větší angažmá jak od děvčat, tak od Hanky. Zároveň to klade větší nároky na funkčnost skupiny, např. docházka (nelze zkoušet, když nejsou herci).

(Biografie, pokud nevyjde z předchozích otázek)

Pedagogické divadlo, různé projekty („Divadlo ve výchově“). Nemá ambice pro herectví samo, ale v DV spatřuje enormní potenciál, prolnutí pedagogiky a umění.

Záměr: Jaký záměr sleduje s kroužkem?

Rozvoj dětí, pedagogické směřování a vedení („osobní poslání“ pro Hanku.) Nelze oddělit zájem o ped. Činnost a divadlo, její záměr je kombinace obojího, nicméně zájem na rozvoji účastníků veledůležitý, stejně jako náplň kroužku.

Moje otázka: Jaké kompetence/dovednosti chce dětem předávat?

Několik aspektů: jednak rozvíjení osobnosti jednotlivců, osobnostní růst, učit se formulovat svoje názory, nápady, obhájit je ve skupině, nebát se otevřeně o nich mluvit, včetně konfrontace. Tedy osob. Rozvoj ve vyjadřování, formulování atd... Dále pak to, co je dáno tím, že se pracuje s divadelními prostředky: Veřejné vystupování, práce v prostoru, s hlasem, mluvou, tělem...K nim se směřuje skrze cvičení/etudy, považuje to za důležitý vklad do života, schopnost mluvit s/před lidmi, formulovat a vyjadřovat své názory. Necílí primárně na to, aby z nich byly herečky atd..., ale divadelní dovednosti jsou prospěšné i do života. Např sebedůvěru, sebe prezentaci, odvahy, sebeovládání, obecně funkčnost ve skupině, což je další důležitá věc: vlastně důležitější než divadelní dovednosti samy, cítit se součástí skupiny a v jejím rámci dobře fungovat, což v současné době považuje Hanka za prioritu kroužku a snaží se na to cílit. Každý je důležitý, každý má svou funkci a místo, k tomu nutná dobrá komunikace, dovádění věci ke společnému cíli. Soudí, že sociálně je nejdůležitějším faktorem, divadelní know-how je až sekundární, nebo není primární. Zároveň mluví o konkrétních skupinách, které se tvoří a vztazích v nich, které drží navždy, zůstávají v kontaktu přes to, že dávno spolu nic neprovádí, po deseti letech. Role vedoucího je velmi zásadní (uvádí i z vlastní zkušenosti). Jak předáváním dovedností, tak i „předáním životního stylu a přístupu“. Dram. Výchova také klade důraz na učení procesem tvorby, Hanka saze myslí, že důležitý je efekt „dotáhnutí“, společného úspěchu, společného úsilí.

Jaké prostředky používá k dosahování těchto cílů?

„Umělecké.“

Soudržnost: Mnoho aktivit mimo kroužek, např divadelní akce v DDM, přespávací víkendy, víkendový divadelní festival. (Takže zkratka EXPOZICE, intenzivní zážitek), společná návštěva divadla, chystá se snad i tábor v létě (ale kdoví, karanténa).

Cvičení (návčik v prostoru atd atd...)

Cvičení na sladění se, schopnost vnímat sebe sama v kontextu ostatních, v jednom momentu.

Kontaktní hry, a především improvizáční cvičení (nutnost uvědomění si sebe sama v kontextu, ukotvení se v něm, nalazení se na druhé).

Reflexe: Celkové podpoření všech dílčích snah.

Má dojem, že se jí to daří?

Ano, s touto skupinou ano. Jak kdy, a jak u koho samozřejmě. Pocity jsou většinou smíšené, úspěchy jsou většinou v dílčích částech (například konkrétní výkony, dílčí záměry a očekávání). Spíše, než úspěchy skupiny, sleduje posuny individuální.

Jak vnímá svou roli ve skupině? Je v souladu s tou, jakou by chtěl mít?

Snad. Pojí se s výše uvedeným. Dělá, co může. Mnoho frustrací, ale též motivací. (Viz výše) Asi věc povolání, soudí.

Vnímá svůj dopad na skupinu?

Snad dostává tomu, co říkala výše o důležitosti vedoucích.

Komentáře k členům? Jak je vidí? V porovnání se mnou?

Asi tři děvčata jsou z původního souboru (Magda, Meda a Karol) většina ale v průběhu posledních dvou let.

Tato skupina povětšinou zhruba druhým rokem.

Chválí, že skupina je otevřená (ale lehce se vyhýbá otázce) a je ochotna přijmout nového člena, či pomoci někomu ze svých řad, zpomalit, počkat, dovysvětlit, přizpůsobit tempo, vyjít vstříc....

Viz například problém s Rebekou (Domácí výuka) (neříká přímo, co bylo za problém, ale očividně nějaký ano, a skupina ho zvládla, což Rebece hodně prospívá, soudí Hanka, je u ní vidět veliký posun ve fungování ve skupině. Tandem Tyo, Meda, Karol je hodně provázán, protože se celý život stýkají, chodí spolu i do školy. Ostatní spolu tolik času netráví. Tahle trojka je výrazná každá sama o sobě. Určují atmosféru ve skupině. Nemyslí si, že to s nimi stojí a padá. Atmosféru ale hodně ovlivňují.

Podobně jako Ondra sleduje nástup puberty u některých holek, i když nejsou o víc než rok starší. Věkem daný posun je však výrazný.

Jako dominantní označuje Medu, Terču (velkou): značně průrazná, mnohdy i na úkor skupiny, protlačuje své nápady, dominantní v tvůrčím procesu.

2. Rozhovor s Ondrou

Jak dlouho kroužek vede?

Šestým rokem.

Jak se k vedení kroužku dostal?

Jeho vlastní plán a nápad, v rámci práce internisty v DDM musí provádět i přímou pedagogickou činnost. Nastoupil jako vedoucí modelářského oddělení, k již zaběhnutým a fungujícím kroužkům. Přišlo mu, že takto specializované kroužky jsou určeny spíše pro starší děti, proto zavedl tuto kadetku, aby se překlenula mezera mezi nespécializovanou model. Přípravkou (spíše ruční práce) a vysoce specializovanými kroužky modelaření pro větší děti (zvláště železničáři, zvláště aviatci, ty Ondra nedělá).

Jaký vztah má k náplni kroužku?

Modelařina je pro Ondru až sekundární, primárně dostal místo v DDM. To, že dostal na starosti modelařinu je shoda náhod. Primárně tedy volné místo. Modelařině se nijak moc nevěnoval. Všechno Know-how získal za běhu, zkušeností. Často také od vedoucích pokročilých specializovaných kroužků. Zároveň se připravuje na témata, která nezná (viz parní stroj). Tvrdí o sobě, že je typický kluk z vesnice, takže k základním technickým věcem má blízko.

Vztah k té konkrétní skupině

Jsou pro něj půl na půl čerství a příchozí z přípravky (Rok, dva). Např. Vojta a Lukáš. Řešíme, že na mě působí, že s dětmi je na velmi přátelské a rovnocenné rovině. Pro Ondru je toto chování intuitivní, nesleduje tím žádný záměr. (Podávání rukou atd...) Zmiňuje i jinou skupinu, kterou má vlastně radši, s kluky, kteří tam jsou 4-5 let. Pochvaluje si rodinnou a poklidnou atmosféru. Podotýkám, že kluci mu visí na každém slově, že je na nich vidět, že ho obdivují. Ondra odpovídá, že to tak moc nevnímá,

pokládá to za standard, vychází to dle něj z jeho intuitivního přátelského chování. Byl nicméně potěšen. Nemá však dojem, že by se mu dařilo s touto skupinou dělat pokrok k vytyčenému cíli. Tuto „partu“ považuje za tu, která mu nesedí. Říká, že každý rok se jedna najde, tento rok je to tato. Nemá žádnou velkou radost. Tvrdí nicméně, že to na jeho chování vůči nim nemá vliv. Irituje ho zejména Michal R.

(Biografie, pokud nevyjde z předchozích otázek)

Vystudoval Průmyslovou školu.

Působí i v turistickém oddíle spolu se svou chotí, velmi aktivně a velmi s láskou.

Záměr: Jaký záměr sleduje s kroužkem?

Např „bonbónové opatření“. Není to, jak jsem myslel, nějaký úzus, ale kluci jsou zvyklí, že by jim Ondra vynadal, kdyby nenabídli ostatním. Není to pravidlo, spíše se to tak nějak samo zaběhlo. Není to jeho výchova k dělení či tak. Po otázce na přístup tvrdí, že nemá koncepci přístupů. Chování je intuitivní. Připouští, že čte sebevzdělávací materiály, občas se pokouší zavádět i do sezení, ale tvrdí, že u toho nikdy moc nevydrží. Jde mu však „o výsledek u dětí jako takových.“ Předávání modelářského „know-how“ vidí jako sekundární. Jako důležitý vnímá hlavně rozvoj osobnosti, sociálně, zručností a kritického myšlení. Dále pak chce dětem, které jsou dle jeho názoru neúměrně zaangažované (školní docházka, spousta kroužků, minimum volného času) a jejich čas je maximálně strukturován, umožnit chvíle nějaké osobní pohody. Chce, aby si kluci mohli říct, co je baví dělat, chce, aby měli možnost si nutně strukturovaný čas na kroužku strukturovat sami. To klade zvláštní nároky na vedení: stále nutno je k tomu dovézt, „vymežit uličku, kterou jsou opak provedení“.

Zmiňuje, že nesouhlasí s přístupy ponechávajícími dětem přílišnou volnost. Zastává názor, že je nutné udržovat základní pravidla a disciplínu. Vnímá kroužek (již zmiňoval) jako pedagogickou činnost nad rámec konkrétních předávaných dovedností. Sám to specifikuje, že míří na to, aby děti „byly člověkem, slušným, použitelným člověkem.“

Jaké prostředky používá k dosahování těchto cílů?

Moje otázka: Co sleduje způsobem, jakým se ke klukům chová?

Chování je intuitivní, nesleduje tím žádný cíl. Občas se pokouší inkorporovat metodiky načtené z materiálů, ale dlouho s tím nikdy nevydržel.

Zároveň se snaží vytyčit před účastníky řečenou cestičku, aby si sami mohli buď k poznatkům dojít, nebo je sami získávat. Jeho způsob výkladu (kladení otázek a snaha, aby kluci hledali odpovědi) však nereflktuje jako prostředek k tomuto, považuje to za součást jeho intuitivního chování. (Zvláštní...)

Dle jeho soudu je základní metodou jít příkladem, to považuje za alfu a omegu jeho ped. Působení. Věří, že děti se učí zásadně nápodobou, tudíž chce jít správným příkladem.

Dále přemýšlí velmi usilovně. Prosí, zda bychom se k tomu mohli vrátit.

Má dojem, že se mu to daří?

S touto skupinou ne.

Jaký vztah má ke kroužku jako k práci? (Naplněné/nenaplněné ambice?)

Viz výše.

Vztah k pedagogice? Bere to tak?

Ano, viz výše.

Vnímá svůj dopad na skupinu?

Podotýkám, že kluci mu visí na každém slově, že je na nich vidět, že ho obdivují. Ondra odpovídá, že to tak moc nevnímá, pokládá to za standard.

Komentáře k členům? Jak je vidí? V porovnání se mnou?

Tom + Pepík: dva kamarádi, co se znají už od školky. Kamarádí se i mimo a moc si rozumí. Každý ale chodí do jiné školy, a nemají moc šanci se vídat, tak spolu chodí na modeláře. Pobaveně říká, že neví, jestli chodí, protože mají rádi kroužek nebo protože se tam potkají. Skoro ho to zamrzelo. Tvrdí, že si jedou trošku separé, že jsou o maličko mladší, ale že v tomto věku je každý rok veliký rozdíl.

Michal R. ho značně irituje. Má problém s tím, jak se Michal snaží všemu rozumět. Má dojem, že interferuje s jeho snahou. Říká, že je to značně demotivující, když se snaží klukům něco předat, a Michal to bourá a blokuje. Podotýká, že by neměl problém, kdyby Filip podával i odpovídající výkony, což se ovšem neděje, tudíž ho považuje spíše za „náfuku“, než nadaného účastníka. Jeho chování je dle Ondry možno vysvětlit tím, že s tátou doma taky modelaří, a obecně pokročilí modelaři s na svou práci neradi nechají sahat, je tedy otázkou, k čemu ho táta doma pustí. Ondra myslí, že by jeho chování mohlo být ventilací této frustrace. Jeho číslo dvě, druhý Filip, není jeho kamarád mimo kroužek, nebo o nich neví. Michal se většinou do práce zabral, ale Michal R. ho často odváděl. Ondra myslí, že spolu zápasí o vliv ve skupině. Proto si myslí, že když jeden začne dělat neplechu, druhý ho okamžitě následuje, aby nezůstal pozadu, což je paradoxně sblízuje. Zároveň ve skupině není nikdo, s kým by se víc mohli sblížit, než spolu.

Ve skupině vidí Michala R. jako toho, kdo bourá program a atmosféru. Trvá na však na tom, že jeho osobní pocity nemají vliv na jeho chování vůči nim.

Doptávám se na FS, zdál se mi tichý, hrrr do práce, ale jinak tichý a neinteragující. Ondra tvrdí, že se do skupiny zapojuje dobře, možná ne přímo vždy v této skupině. Soudí, že ho ubíjejí silnější osoby ve skupině, přesto se několikrát relativně „rozjel“.

4. Příloha 4

1. Ukázky přepisů pozorování

a. Ukázka přepisu pozorování D- Situace

- Prvních pár minut Hanka řeší organizační záležitosti ohledně docházky. Krátce mě uvádí a nechá mě (po domluvě) vysvětlit děvčatům důvod mé přítomnosti. To probíhá bez problémů, děvčata vypadají zvědavě a vesel. Zdůrazňuji, že v případě, že bude moje přítomnost nepříjemná, stačí říct a já odejdu. Místnost je relativně veliká, na jednom jejím kraji jsou narovnané asi 4 stoly, na kterých si nechávají děvčata věci, na jejím druhém konci je vyvýšené pódium. Vzadu za ním je vlevo průchod do zázemí, kde je malé sezení s polštáři (molitanové kostky připomínající stavebnici) a zároveň se tam schovávají rekvizity. Zadní a boční prostory pódia zakrývá závěs, je tedy vidět jen na prostor pódia, nicméně prostor je průchozí. Nad pódiiem jsou zavěšeny reflektory a různá svítidla, budí to celé vcelku profesionální dojem. Po stěnách visí obrázky z jiných kroužků DDM.
- Úvodní cvičení v prostoru

- Děvčata korzují po místnosti. Hanka instruuje, ať se pokusí „naladit“ na ostatní, srovnat krok a pohyb. Meda moc zadání neplní, hází po místnosti a ostatních ponožkou, kterou kdesi našla a spíše lumpačí.
- V jednu chvíli H. zvolá „štronzo“, všechna děvčata ztuhnou na místě (až na Medu, ta se dále zaobírá vrháním ponožky po ostatních. Ostatní to však příliš nezajímá. Zadání je, najít někoho pohledem, dát si očima znamení a vyměnit se s ním v prostoru za stálého udržování očního kontaktu. Jakž takž se to daří, opakovaně lichá, zůstává Tyo. Meda předstírá náraz do pódia, bez větší odezvy ze skupiny. Zdá se, že výměna probíhá především v rámci již ustálených skupinek (Karol s Medou a Magdou, Rebeka s Ráchel a Barčou), nicméně když se kontakt vůči preferované souputnici nezdaří, přesouvá se na kohokoli jiného. Meda opět „naráží“ do pódia, některé z hloučku to pobaví, Tyo pak vtípek opakuje bez většího ohlasu.
- Hanka pak zadává, aby se děvčata ze stavu štronzo synchronizovaně přesunuly do kruhu a stejné zadání prováděla tam.
- Hanka svolává děvčata do kroužku doprostřed místnosti a probíhá reflexe: „Jak jste se cítily?“, ptá se, „co se vám dělalo lépe, když jste byly v prostoru, nebo v kruhu?“
 - Barča si stěžuje, že se snažila provést výměnu s Karol, která však výměny v půli zanechala a Barča prý kvůli tomu nabourala do židle.
 - Terča prohlašuje, že lépe se jí zadání plnilo v kruhu, šlo o mnohem lepší „propojení“ a zbytek hloučku souhlasí.
- Cvičení synchronizace v kruhu
 - Děvčata jsou svolána do kroužku. Nacvičuje se synchronizace jednoho úkonu do představení. Při něm při tmavé scéně (herečky na sebe nevidí) mají děvčata cvakat o sebe oblázky, tak, aby klepání bylo synchronizované a stejně tak i zrychlovalo (představuje plynoucí vteřiny).
 - Při tomto cvičení v kroužku stojí bokem, otočeny dovnitř kroužku a představují, jako by cosi braly vně kroužku a se slovy „hej hop“ to vrhaly do jeho středu. Zadání bylo, aby to prováděly synchronizovaně, („braní“, „vrhání“ i „hej hop“) a postupně zrychlovaly. Hanka zdůrazňuje, že toto také symbolizuje fakt, že jsou v tom všechny společně. Meda značně ruší, kroužek to očividně vytrhává z koncentrace, strhává k tomu i své sousedky (Tyo a Karol, obvyklá skupinka).
 - Hanka má promluvu k Medě, která okamžitě ztichla a působí dojmem, že zpytuje svědomí. Je upozorněna na to, že kazí práci celého kroužku. Po tomto zásahu již cvičení probíhá vcelku úspěšně.
 - Reflexe: „pocity sounáležitosti“ (Magda) „xy mě praštila“ (Tyo)
- Příprava na zkoušení
 - Kroužek je rozpuštěn, děvčata se rozebíhají nabrat rekvizity a obléct si kostýmy. Činní tak za závěsem. Ty, které nemají kostým nebo se již stihly převléct připravují scénu (kulisy atd.), bez Hančina popudu. Nezdá se doposud, že by moje přítomnost byla jakkoli brána v potaz.
- Děvčata se shromáždila za závěsem
 - Scéna prázdná, začíná se hrát, ozývá se klepání kamene o kámen. synhro vcelku funguje. Vystupuje Meda v roli královského hlasatele a pronáší úvod. Hanka jí nabádá, aby tolik nespěchala a lépe frázovala. Po zbytek monologu se tím Meda vcelku řídí. Na scéně probíhá rozhovor mezi rodiči (Magda a Karol) a potomkem (Tyo). Meda není v tuto chvíli na scéně, sedí stranou a ani nedutá. Magda plete text, bere to však s humorem. Scéna proběhla bez zásahů Hanky.

- Buben (Meda), nová scéna. Meda bubnuje o hodně víc, než by musela a než je vhodné. Hanka radí rychlejší nástupy na scénu, „hlídejte si nástupy!“
 - Rozhovor Barči a Terči, Terča se chová velmi přirozeně, naopak Barča vypadá nervózně. Repliky však zvládá, jen je vidět, že se musí hrozně moc soustředit.
 - V průběhu této scény se děvčata schovaná za závěsy a v zázemí začínají očividně nudit, ozývají se hlasy na to, co se bude dít dál, zdá se, že ztrácí pozornost, Hanka musí zasahovat, zabírá to asi až napotřetí. Děvčata na jevišti jsou očividně nervózní z dění v zákulisí. Ráchel si přímo stěžuje, že se nemůže soustředit, dokonce je jí brána rekvizita. Za lumpárnami stojí Tyo, Magda a Karol.
 - Další scénu odehrály Meda s Terčou, ne vždy spolu pečící osoby, přesto se chichotaly a věty příliš nehrály. Bylo však vidět, že je obě mají naučené.
 - Scéna Medy s Karol (Trubač a Královna) se neobejde bez vymyšlení jakékoli zkomoleniny či druhého významu replik. Scéna jim moc nejde. Hanka je napomíná, aby se pokusily soustředit a hlídaly si dikci, pracovaly s hlasem. Text mají očividně naučený dobře, roztěkanost hraje roli. Hanka promlouvá lehce důrazně, zdá se, že to zabírá, Meda provede scénu výborně, Karol se také snažila, ale slova jí vypadávaly.
 - Další scénu hrají Magda s Barčou, Barča má naučené i cizí repliky a napovídá. Magda je trochu plete, nicméně se snaží, aby projev byl dramatický, což se jí docela daří, znatelně prožívá roli. Meda stojí stranou a dění se nevěnuje, čeká až přijde její bubnovací chvíle.
- Nová scénka, dav shromážděný na královnin (Karol) proslov. Scéna je taková jakoby prkenná, statická. Scénka se projde jednou, Hanka pak svolává všechny. Zdůrazňuje, že je třeba „být v roli“, že je to naprosto zásadní aspekt. „Představte si, jak se v tu chvíli lidé na nádvoří cítí, vžijte se do nich, co asi prožívají? Mají strach, jsou zmatení? Jak se chová člověk, který se bojí?“. Očividně to nevysvětluje poprvé.
- Další scénka, otec hubuje potomkovi.
 - Magda se snaží řídit podle toho, co H. říkala před tím, snaží se být opravdu přesvědčivá, jen se jí opět pletou texty, nicméně projev je vcelku dramatický.
 - Hanka napomíná hlouček za oponou, děvčata už vypadají velmi roztěkaně.
 - Ráchel (hubovaný potomek) neprojevuje příliš „bytí v roli“, jak čekala Hanka před tím.
 - Zdá se, že se dozkoušelo, děvčata okamžitě začala blbnout, válet se po zemi atd.
- Reflexe
 - Děvčata jsou svolána do kroužku
 - Hanka se ptá, co si kdo myslí, že je jeho slabina. Hlásí se Rebeka: zapomíná texty. Co s tím? Hanka radí improvizaci a navazuje na to, co říkala před tím: „Zůstaňte v roli, a v té roli to rozehraje. Když repliku druhého víte, nahrajte mu: ‚Není ještě něco, co jsi chtěl říct?‘. Když zůstanete v roli a víte, kam máte směřovat, nemůže se vám stát, že vypadnete.“
 - Hanka klade důraz na udržení kontextu, to pomůže zůstat v roli. Sledovat, co se kde děje, jak se kdo chová a s tím pracovat.

b. Ukázka přepisu pozorování M – Situace

Po mém příchodu kluci šeptají a ukazují na mě, Ondra jim hned vysvětluje, že se hned představím. Hned mě zaujme, jak velmi bezprostřední jejich komunikace je, mluví otevřeně, hovorově, konverzace se zdá být velmi jakoby rovnocenná. Ondra se s každým přivítá stiskem ruky a prohodí s jím dvě tři věty o tom, jak se dotyčný má. Ondra rovnou přechází k zadávání úkolu.

- Oba Michalové se baví spolu přes stůl, vypadají na místní troublemakery. Ondra je docela legračně napomene, že „támhle ti dva týdty si pak ustříhnou nůžkami prst, protože neposlouchají“. Michal kontruje: nejsem týdty.
- Zadání papírový kluzák
 - Staví se dle natištěných čar, některé se přehýbají, jiné lepí, jiné stříhají.
 - Ondra vysvětluje funkci různých částí modelu, a vysvětluje, která je na nákrese která. Všichni tiše poslouchají, vypadá to, že jeví opravdický zájem, jsou zvědaví. Jen Michal R. do výkladu průběžně skáče a mluví o probíraných částech letadel sám od sebe, většinou má (pravděpodobně pravdu), nicméně Ondra mu vždy celkem trpělivě vysvětlí, že to s modelem nesouvisí. Michal R. však znovu a znovu „doplňuje“ Ondrův výklad, nutno říct, že hovoří značně zasvěceně, snadno používá slova, která ani neumím vysvětlit (A-LE-RION?), natož abych věděl, co znamenají; ví přesně co je výškovka a směrovka a k čemu jsou, Ondra znalost chválí, nicméně podotýká, že to k tomuto modelu nepatří. Michal R. konstatuje podobnost mezi modelem a jakýmsi jiným letadlem, které zná a vysvětluje přesně typ, označení a použití letounu.
 - Ondra při vysvětlování hodně odbíhá k dílčím tématům, která osvětluje celkově (kde je výškovka u jakých typů letadel), zároveň stále klade otázky klukům, když vysvětluje („Schválně, k čemu byste řekli, že slouží to...“, „proč myslíte, že tam tohle je“), snaží se, aby kluci nad problémem přemýšleli. Kluci vypadají velmi zaujatě Ondrovým výkladem, mluví jen, když Ondra položí otázku. Nejaktivnější v odpovídání je Tom. Tímto způsobem probírají i různé typy letadel, horno/dolno plošníky atd... Michal R. se snaží zatím na jakoukoli novou informaci přidat nějakou svou zkušenost či vědomost. Ondra pokračuje ve výkladu.
 - M.R. opět tvrdí, že mu kluzák připomíná jakési ruské letadlo a začíná o něm vykládat. Ondra mu vysvětluje, že tato konstrukce se používá obecně pro papírové kluzáky, že podobnost bude spíše náhodná. Skoro to vypadá, že ho chce lehce odbýt.
 - Pepík se doptává na hornoplošníky, zda existuje i letadlo, co má křídla uprostřed.
 - Pepíkovi zase prý připomíná konkord, který má doma jako hračku. Michal R. se ho hned ptá, jestli v Konkordu někdy byl, a když se dozví, že nebyl, holedbá se že on ano. Ondra zasahuje a nabádá k práci. M.R. stále vypráví o tom, jak byl v konkordu.
 - Tom se ptá, jestli má vystřihovat i něco, co Ondra nespécifikoval. O: „můžeš, to ti pak přilepíme na čelo a budeš označenej.“
 - Všichni začali pilně stříhat. M. R. stále rozumuje, teď mluví o všech leteckých muzeích, ve kterých byl. Zdá se, že trochu fabuluje (Raketová auta, ve kterých se jezdí ulicemi Berlína mi přijde podezřelé. Když mluví, mluví k Ondrovi a nestříhá.
 - FS stříhá naprosto soustředěně, vůbec si nevšimne, že Ondra odhází a ptá se, jak na tom, kdo je.
 - M.R. Stále rozumuje a nestříhá, Michal nechal stříhání a baví se s Michalem R, opět o konkordu. Ondra zaslechl a ptá se, zdali kluci vědí, proč má sklápěcí špičku. Michal R. okamžitě vítězně křičí, že kvůli aerodynamice, ale slovo mu nejde vysvětlit, kluci se pochechtávají, Michal se také snaží vyslovit „aerodynamika“ a zdaří se mu to lépe než M.R., což je zdrojem pobavení. M.R. zdá se, lehce znervózněl.
 - Ostatní pomalu dostřihávají, Pepík vymýšlí, že udělá kluzák v kamufláži (vojenské). FS se zdá se trápí s jemným vystřihováním záhybů na křídlech, Ondra si toho všimne a jde mu pomoci, o pomoc si sám neřekl.
 - Skoro všichni mají dostřiháno, až na M.R., který vrší další a další informace o letadlech, teď již zcela nesouvisející s tématem. Vypráví, že modelářství je společný koníček s jeho tátou. Doma má prý spoustu modelů (popisuje obšírně, jaké druhy a

typy a vůbec vše.) Nikdo jiný vlastně moc nemluví, kromě Pepíka, který se zdá se snaží alespoň nezůstat zticha, reaguje ale na M. R.

- Ondra obchází celý stůl a každému zevrubně ale tiše vysvětluje, jak má postupovat dál.
- M. R. teď zapřádá hovor s Michalem, všichni ostatní se plně věnují strhávání modelu. Osobně musím přiznat, že kdybych byl na Ondrově místě, začal by mi M. R. lehce iritovat tím, jak se nevěnuje zadání a neustále strhává pozornost ke svému vyprávění, Ondra však vypadá, že ho to příliš nezajímá, nebo minimálně mu to nevadí. M. R. zaostává v činnosti, ostatní již začínají přehýbat a tvarovat nastříhané, on nemá ještě dostříháno. Zmíní to Ondra?
- Ondra vykládá metodu ohýbání dle pravítka. Ujišťuje se, že kluci dávali na začátku pozor a ptá se, která čára se ohýbá: plná nebo přerušovaná. Tom odpovídá správně „plná“.
- Ukázalo se, že Pepík omylem přestříhl, co neměl, Ondra mu pomáhá začít znovu.
- Michal R. se snaží dohnat skluz a věc trochu odbývá, ptá se Ondry na výzbroj stíhačky junkers, Ondra s klidem odpovídá (úplně neví).
- Ondra jde pomoci FS, který neodpovídá ani v přímé interakci. Vypadá, ale vesele. Tom se snaží tak, že samým soustředěním vyplazuje jazyk.
- FS si nechá věc vysvětlit a okamžitě to zkouší, má úspěch. Všichni jsou opravdu až podezřele ukázněni.
- Ondra šel pomoci Pepíkovi. Michal hlásí Ondrovi, že má jeden díl kratší než druhý, Ondra odpovídá, že měl poslouchat a věděl by. Oba Michalové začínají notovat nějakou píseň. FS neví jak dál, Ondra pomáhá Pepíkovi, jde se podívat k Michalovi.
- Michal zahlásí hotovo a obchází místnost.
- Všichni vcelku dokončují, Michalovi R. se nepovedlo skluz dohnat, chodí okoukávat, jak to mají ostatní, ti ho nechávají bez problémů.
- Ondra odchází pro pravítko. Kluci se začínají hádat, nechápu moc kvůli čemu, Michal R. teď všechny obíhá a zjišťuje, jak má postupovat. Ondra přichází s dlouhatánským pravítkem a hlásí že ho „má na takový zlobivce“, přidá vulgarismus, což se setká s ohromným úspěchem. Kluci opět zpozorní, jakmile se dost vychechtají. Ondra vysvětluje další postup s lepidlem.
- Ondra se ptá Lukáše, proč je tak zamlklý, ten odpovídá, že ponocoval nad počítačem.
- Ondra umravňuje Oba Michaly. Ukazuje jim nicméně, že nedávali pozor, a teď nevědí. Jeho zásah se ale moc neosvědčuje, protože v žertu odmlouvají i když a ně zvednul hlas. Stále ale zůstává v neoficiální rovině: „je vás tady pět a půl“ => „ne není to přeci nejde“, „já Vás snad zastřelím“> „nene, nemáš zbrojní pas, a můj děda má brokovnici“
- Pepík si povšiml, že Tom dělá něco špatně, poradil mu jak a co správně.
- M.R. opět začíná se svými promluvami. Zajímavé je, že vše, co tímto způsobem sděluje je určeno přímo Ondrovi („Ondro, víš že...“) nikomu jinému.
- Všichni již mají hotovo, jen Michalovi R. se nepodařilo skluz dohnat. Všichni si toho všimli a Ondra na něm demonstruje: „vidíte, takhle to vypadá, když děláte kraviny, když máte poslouchat.“ (optimální příklad, přijde mi). Umravnil ho před ostatními, ale stále relativně něžně. Lepí se dál.
- Oba Michalové se zase rozkecávají, zpívají přisprostlé písničky a zcela se přestali věnovat zadané činnosti. Ondra cosi řešil na druhé straně stolu s Lukášem, Začal větu, ve které chtěl něco říct, všiml si těch dvou a zvýšil hlas: „...Prdim na Vás, chtěl jsem říct důležitou informaci, a teď neřeknu, když kecáte. Holt, když máte svojí hlavu,

tak si poradte sami, když na mě kašlete“. Kluci se z něj snaží vytáhnout, co jim chtěl říct, hlavně Pepík s Tomem, ale Ondra je neoblomný. Michal R. se snaží mít poslední slovo, i když je poněkud mimo, jako by si vůbec neuvědomoval, že právě dostal.

- FS dokončil jako první, model má krásný a úhledný. Pepík s Tomem stále naléhají na Ondru, co že jim to chybí a co chtěl říct. Odvěti: „měli jste poslouchat“ (i když tyto dva nebyli kamenem úrazu), ale stejně jim pomůže. Michal R. provedl poslední krok náhodně, bez chybějící informace, ale náhodou to provedl správně. Michal ho okamžitě zkopíroval.
- Končí se „bonbónovou pětiminutovkou“, kdy všichni vytáhnou přinesené sladkosti a navzájem si nabízejí.
- Reflexe:
 - Ondra vede reflexi, říká, že někteří moc neposlouchali a pak zaprvé netušili co dělat a za druhé to jeho osobně štve. Nemluví o konkrétních chlapcích, udržuje stále veselou atmosféru (i volbou hovorových výrazů), klade však důraz na slušnost a respekt, který podle něj moc úspěšně nepředváděli. V posledních pár minutách jdou kluci jezdit na autodráhu.

c. Ukázka přepisu pozorování S – Situace

- Kluci vypadají nadšeně, vtipkují už při nástupu. Na tom je vždy lehce vysvětleno, co je čeká, ale natolik, aby to hned neuhodli (kluci to znají a vcelku je to baví).
 - TRM přichází pozdě, celá skupinka se mu v žertu směje, že musí klikovat za trest, vedoucí ho v tom trochu koupeme („ajajaj, to bude drahý...“, ospravedlň, proč jsi přišel pozdě, dej si deset kliků)
 - Vysvětluje se hra Já jsem strom. Obecně snaha komunikovat s vtipem a bezprostředně. Ječmen hraje údiv, všichni však (překvapivě docela poslouchají).
 - Vysvětlování probíhá velmi neformálně.
 - Vedoucí předvádí, jak bude hra vypadat. Top jde doprostřed kroužku se slovy: „já jsem strom“, Ječmen se doptává, jestli to musí říkat. „Trop je strom, Yrvel bude lenochod, co po stromě leze“ a s těmi slovy se bokem zavěsí za tropa. Situace budí smích, nejvíce se směje Burác, protože Yrvel je asi 80kg sportovec, kdežto Trop je vysoký a štíhlý. Já se připojuji jako domorodý páreček, co se za strom šel zašít, předstírám objímání a líbání, všichni se smějí. Kluci jsou na radě.
 - Ječmen okamžitě předstupuje a dělá strom. Rozraz „týpka, co se na něj kouká“, a stoupne si prostě k němu. Burác je kámen, a svalí se stromu k nohám. Všichni se smějí Burácovi hřmotnosti. Odchází strom a Týpek, co na něj kouká, vzápětí se ale vrací opět jako týpek, co na něj kouká, tentokrát na kámen. Podotýkám, že se nemusí neustále opakovat to samé, chceme, aby více improvizovali. Nikdo se k ničemu moc nemá, zůstává kámen a týpek, Ječmen povzbuzuje: „tak dělejte něco“. Kvajn předstupuje a dělá skálu, Ječmen se směje, že je to naprosto náhodné. Burác se svíjí smíchy. Předstupuje Yrvel jako urolog provádějící vyšetření. Všichni se chechtají. Odchází skála a týpek, zůstává urolog. Všichni se chechtají, nejvíce opět burác. Menší kluci pozorují se smíchem, nicméně zatím předvádí stále jen ti větší. Trop přistupuje a dělá pacienta. Výbuch smíchu. Menší kluci, Torm, Kuaheen i vypadají, že se baví dobře, ale k akci se moc nemají. Jemen přichází jako lampa. Nezdá se, že by nějak příliš chápali, že hlavním motivem je kontext, předvádí věci spíše nahodilě. (Jako lampa, skála, atd...)

- Burác předvádí stín lampy, lehá si pod ní (konečně nějaká souvislost). Přichází Torm (první z menších kluků) a předvádí majitele stínu (stoupá si nad ležícího Buráce). Odchází lampa a majitel stínu, zůstává stín.
- Chvilku se nic neděje, nikdo se nemá k činu, povzbuzování ze strany vedoucích („no tak hoši, šup ke stínu něco...!“)
- Vedoucí se dotazují jmenovitě těch, kteří dosud nic neprováděli, nikdo neví, co by předvedl. Předstupuje Neveyt, který se držel stranou a předvádí ve tmě močícího muže. Kluci se však, zdá se docela soustředí, neblbnou moc kolem, koukají pozorně, co se děje, i ti, kteří se přímo neúčastní. Nikdo se k ničemu nemá, začínáme nové téma. Trop představuje květinu. Kluci špičkují hřmotnějšího Buráce, ať předvede motýla na květině. Zasahuje Rozraz a provádí kolem se plazící žížalu. Burác sekunduje s malým dítětem, které se snaží žížalu sníst. Hlouček se chechtá, Ječmen nabádá žížalu, a prováděla žížalí pohyby. Zůstává dítě, Ječmen předvádí druhé, Sakus (vedoucí) rodiče, co scénu pozoruje. Odchází rodič a zůstává jedno dítě.
- Ječmen si začíná stěžovat, že je uprostřed kroužku každé dvě kola a nikdo další se moc nesnaží. Spíše na to upozorňuje, než že by si stěžoval. Yrvel se ptá hloučku menších, proč se neúčastní, odpovídají, že je nic nenapadá. Nabádá je k přemýšlení.
- Yrvel nabádá, aby kluci pomohli těm, co zůstanou v kruhu na další kolo. Nort (jeden z menších) se konečně odhodlává a hraje dítě, které dává tomu prvnímu kýbl na hlavu. Sakus následně představuje kýbl. (Smích). Ječmen odvádí druhé dítě, zůstává kýbl, Ječmen se okamžitě vrací a hraje dětskou hračku, kdy sada menších kyblíků zapadá do sebe (naskakuje na záda původního „kýblu“). (Smích.) Hlouček vtipkuje, Burác bude hrát třetí kýbl a oba zavalí. Odchází původní kýbl a přichází pán co rovná kýble (Neveyt). Rozraz zůstává v kýblové tématice a hraje druhý kýbl, který pán rovná.
- Zdá se, že hra zatím probíhá spíše mezi vedoucími a staršími kluky (kteří se všichni výtečně baví), mladší sice koukají a chechtají se na celé kolo, nicméně nic moc nepředvádějí. Zůstal pouze jeden kýbl, Sakus je uklízečka, která do něj noří mop. Vedoucí zasahují čím dál tím, kluci se – přesto že, se očividně baví, až na obvyklé aktivní výjimky moc neúčastní. Sakus se ptá celého hloučku: „Proč je tady pořád jen chudák Ječmen, to je jedinej, kdo má nějakou fantazii tady?“. Ječmen hraje šplíchající vodu z kyblíku s mopem a zůstává jediný v kroužku. Burác přistupuje a hraje vodopád, že kterého voda šplíchá. (Zdá se, že jako jeden z mála, skoro jediný, ctí kontext.) Sakus hraje Boromira². Zůstává v kruhu. Trop již důrazněji nabádá Yótose, aby se také účastnil, od začátku nepředvedl jedinou věc. Ten tvrdí, že stále nic nemůže vymyslet. Ječmen hraje skřeta pozorujícího Boromirovo tělo ze břehu. Kvajn přichází jako smrt (Stoupne si zachmuřeně nad Boromira). Zdá se, že hra přestává být zajímavá. Zůstává smrt, Burác hraje starého člověka, co čeká na smrt. Ječmen hrobaře. Torm ještě vyrukuje s poněkud nekontextuálním „pánem, co do něčeho kope“ a Neveyt sekunduje s „tím něčím, do čeho první kope.“ Vtipkuje se kolem, ale nic moc se nepředvádí. Kluci začínají trochu sprostáčit, od pána a paní se dostali k prezervativu. Vedoucí nezasahují. Plynule k řidiči a vozu, nezasekli se. Jako řidič vozu se konečně ukáže Kuaheen, po snad 20 minutách první účast. Před vozem se objeví Srna (Sakus) po srně opět populární smrt (Ječmen). Zůstává smrt, Burác přidává pacienta s HIV, co čeká na smrt, což Rozraz komentuje jako opakující se.

² Boromir, postava ze světa Pána Prstenů J. R. R. Tolkiena, který je mezi chlapci (i vedoucími) velmi populární, byl po smrti položen na loďku a poslán po proudu do vodopádu.

Přichází virus HIV (Trop) a zůstává. Připojí se Freddie Mercury (Sakus) a mikrofon (Ječmen). Zdá se, že hra ztrácí lehce pointu, střídají se stejná témata i lidé. Burác sklídí ohromný úspěch jako knírek Freddieho. Sakus to se smíchem kvituje slovy, že Burác jako jeden z mála dobře pochopil tuto hru. Po dlouhé době přichází jeden z menších, Nort a předvádí bublifuk, ostatní to trochu zaráží, ale smějí se. Pak se utvoří další členové kapely, fanoušek skákající do davu, a nakonec veleúspěšná smrt (Rozraz). Dále přichází zem, na kterou skokan padá, Kvajn všechny rozesměje, když představuje dav.

- Na dav navazuje policista dav zastavující (Burác) a 17. listopad (Ječmen – nijak nehraje, jen stojí mezi policistou a davem. Přesto zajímavá prvotní asociace -> zázemí? Jeho táta pracuje pro lidskoprávní organizaci a rodina je velmi občansky aktivní.) Vedoucí to kvitují s pochvalou. Burác přichází jako „padající komunismus“ (stojí na jedné noze a předvádí pád, mává rukama a křičí). Sakus připojuje Vasila Biřaka, krčícího se a třesoucího se strachy. Zběžně osvětluje, že stál za pozváním tanků a armády Varšavské smlouvy do Prahy. Zůstává padající komunismus. Vedoucí se opět snaží zatáhnout menší neaktivní kluky. Nějakým způsobem zbyde uprostřed jen vodítko (po psu a páníčkoví), Představuje „první myšlenku“, „jako, vodítko mezi myšlenkami“, dovysvětluje. Hlouček obdivně zamručí. Role se stále točí jen mezi těmi samými. Ječmen pak podotýká, že někteří nebyli ještě vůbec, zní lehce podrážděně. Přes obojek se hra dostává na kriminálního a pouta, stále stejní hráči. Torm přistupuje jako mříže. Doprostřed jde zhruba potřetí a moc poprvé alespoň ctí kontext, žádný velký úspěch však nesklidil. Hru asi chápe, jen nějak nemůže kápnout na něco vtípného. Burác přichází jako spiklenec, nesoucí kriminálníkovi dort s ukrytým klíčem od vězení (jasná reference na film Muži v černém 3), Ječmen se nechává přinést jako onen dort a Rozraz na kluky naskakuje jako klíč v dortu, Všichni se smějí, Burác zápolí s váhou obou kluků, ale docela to zvládá. Zůstává dort. Burác se opět vrací jako poleva a zalehává Ječmena. Nort přibíhá jako svíčka (cca po druhé v kroužku). Sakus přichází jako kočka slízávající polevu z dortu, dále myš a připojuje se myší dírka (Ječmen) a sýr pro myš (Kuaheen – opět trefil kontext, ale moc ho nevyužil). Neveyt jako pastička na myš. Trop jako díra v sýru. Yrvel vtípně rekapituluje: „takže tu máme Kuaheena a díru v Kuaheenovi“, smích. Sakus jako francouzský labužník, přichází Eiffelova věž (Trop) a francouzská milenka labužníka (Yrvel) zavěšující se mu do náručí. Opět se účastní hlavně vedoucí a stejní dva, tři kluci. Francouz odchází s Eifelovkou. Přichází Burác jako „milenka milenky“ a snaží se zavěsit se na původní milenku (Burác má asi 180 cm a skoro 100 kilo) Milenka padá pod milenčinou vahou, což všechny rozesmává, Rozraz volá na Yrvela (původní milenku, že nemá šanci jej udržet, Yrvel se hecuje, že to zvládne podporují ho i ostatní (Ječmen: „Pojď, nad hlavu, to dáš!“). Skutečně ho s křikem (poněkud hraným) zvedne a chvíli drží. Yrvel odložení milenky komentuje vtípem, že už je na to moc starý. Po půl hodině hry přichází poprvé konečně Tamal jako „smrtící virus“, zcela mimo kontext. Neúčastníci jsou opět nabádáni k aktivitě. Bez úspěchu. Sakus hlásí, že se bude hrát, dokud se všichni nevystřídají. Hra probíhá dále.
- Torm se nedlouho po pobídce objevuje jako závaží na čince. Jinak se stále dokola střídají ti samí. (Vedoucí + Burác + Ječmen + Rozraz). Právě byl proveden velmi úspěšný vtíp: Traduje se historka, jak náš vedoucí kdysi oslovil neznámé děvče na hrázi rybníka a slavil úspěch. Vedoucí byl předveden (v kontextu činky, je o něm známo, že hodně cvičí), Trop přichází jako hráz a je jasno, kam se půjde dál: Yrvel přichází jako „libovolná kolemjdoucí“, což vzbudí salvy smíchu. Nemyslím ale, že by

tato historka byla moc známá mezi kluky. Zůstává se u tématu rybníka. Kuaheen provádí po dlouhé době žraloka. Ve scéně je i člun, Sakus provádí 3 muže ve členu, Ječmen urguje, ať někdo udělá psa. Burác se toho chopí a nasedá na klubko předvádějících. Hlouček se řehťá na celé kolo.

- Po nějaké době předstupuje Rozraz jako Burác. Nepředvádí ho úplně lichotivě (pod mikinu si dává ruce, aby zdůraznil velké břicho), Burác na to s hranou naštvaností reaguje: „ale notáááák...“.
- V momentě, kdy Burác je bubeník a Rozraz činel, přichází Torm jako palička. Burác ho vezme a snaží se s ním „bubnovat“ o Rozraze, což se zpoza daří (Burác je velký a silný, Torm malý), hlavně to ale všichni se smíchem pozorují.
- Stále se točí stejní kluci, nadšení poněkud opadá. Malí kluci se v posledních 10 minutách nezúčastnili ani jednou. Přesto docela drží disciplínu (což je poněkud ojedinělé).

- dokončil jako první experiment, což to hezký, intenzivní → *special expl. MPA a midea*
- ↳ *MPA* o luhování by ani děti Li vidět ió sa info tjim chybí
- ↳ O: "mili jake uslaucht" a poznání jím pinto *možná: MPA*
- od botan s dybáři jím, ale hefl to *režie: EPI*
- akopce *MPA* *MPA & MSA*
 - ↳ pořad pořad mva- mit pěkání slova:
 - riter
 - aband
 - chip
 - pichani
 - hamba
 - nahice
- postaveno, doprava
- ↳ pinto se bude nahicovat
- ↳ O: umi nahicovat
 - ↳ klesni se rasilí pi počepování - hradel
 - ↳ rabsolice rědy nahicováním
 - ↳ mibda
 - ↳ imrakie
 - ↳ manijisa
 - ↳ nonicim
 - ↳ vadue
 - ↳ rajimany

- končí se "Bombardova" pitimimulohau
- Viz MPA* ↳ všichni uplaly bombardy a navazebna si z *akadem* dávají
- MPA* ↳ Refleze: Onha reflektuje, si klui nedáři psan a pake mivedeli ió dilet
- MPA* ↳ obaaka pironit
- MSA* ↳ *akademie* ↳ udpra ↳ expliatne do osobni ronii, uclavije vjman atmosferu
- ↳ dlnosa na "ustlivosost"
- ↳ pořad pousta nehodiny a vesela slova
- ↳ pinto vchm osobni sazruha
- ↳ hodue dohuj!
- ↳ Zbyty rias
- ↳ ~~akademie~~ akto dhaiba
- ↳ technika jindy ↳ bud "pleni/pust"
- ↳ neprotivne pndmetny jady